

“Με την απόπειρα στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης στις 6/12/97 σκοπό είχα την αποστολή μηνύματος στους πολιτικούς, επιχειρηματικούς και αστυνομικούς κύκλους αυτής της χώρας ότι τα σχέδιά τους, επενδυτικά ή κατασταλτικά, δεν πρόκειται να περάσουν χωρίς αντίσταση.

Σκοπό είχα, επίσης, την αποστολή μηνύματος αλληλεγγύης στο δίκαιο και δυναμικό αγώνα που με κάθε μέσο διεξάγουν οι κάτοικοι των χωριών του Στρυμονικού κόλπου ενάντια στην εγκατάσταση βιομηχανίας χρυσού από την καναδική πολυεθνική TVX GOLD, στη βορειοανατολική Χαλκιδική...

...Είμαι αναρχικός και επιδιώκω την ολοκληρωτική καταστροφή του κράτους και του καπιταλιστικού καθεστώτος και την αντικατάστασή του από τις αντιεξουσιαστικές κομμούνες. Τη μόνη κατηγορία που μπορώ να δεχθώ και είναι προς τιμή μου είναι αυτή της ανατρεπτικής δράσης.”

N. Μαζιώτης

**ΑΝ ΟΙ «ΑΘΩΟΙ» ΑΞΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΑΣ
ΤΟΤΕ ΟΙ «ΕΝΟΧΟΙ» ΤΗΝ ΑΞΙΖΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ**

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ

Από το 1989 οι κάτοικοι της Βαρβάρας, της Ολυμπιάδας και άλλων χωριών του Στρυμονικού κόλπου αντιδρούν μαζικά και σθεναρά στην εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού και στην καταστροφή του τόπου τους.

Τα δύο τελευταία χρόνια ο αγώνας τους αντιμετωπίζει διαρκώς την κλιμάκωση της καταστολής από τις αστυνομικές δυνάμεις και τις δικαστικές διώξεις που προασπίζουν τα συμφέροντα της καναδικής πολυεθνικής TVX GOLD - Hellas.

Μετά την παταγώδη αποτυχία των ΜΑΤ στις 9 Νοέμβρη '97 να διαλύσουν βίαια τη διαδήλωση χιλιάδων κατοίκων προς τα μεταλλεία - όπου πυρπολήθηκαν γεωτρήματα και οχήματα της TVX - το κράτος έρριξε σε αυτή την περιοχή και το τελευταίο ράκος του δημοκρατικού προσώπειού του: επέβαλλε ένα ειδικό καθεστώς στρατιωτικού νόμου στην περιοχή και απέκλεισε τα χωριά με πολυάριθμες κατασταλτικές δυνάμεις, προκειμένου να κάμψει την αντίσταση των κατοίκων με τη βία, την τρομοκρατία και τις συλλήψεις.

**ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ
ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ...**

**ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΠΕΜΠΤΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΗ '97, 6:00 μ.μ.**

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ * ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

Στο εξώφυλλο απόσπασμα από το κείμενο με το οποίο ο Ν. Μαζιώτης ανέλαβε την ευθύνη για την απόπειρα στο Υπουργείο Βιομηχανίας, και αφίσα αλληλεγγύης που κυκλοφόρησε το Φλεβάρη του '98.

ΑΝ ΟΙ «ΑΘΩΟΙ» ΑΞΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΑΣ ΤΟΤΕ ΟΙ «ΕΝΟΧΟΙ» ΤΗΝ ΑΞΙΖΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

Ενας από τους αγώνες της εποχής μας ενάντια στα καταστροφικά για τον άνθρωπο και τη φύση αποτελέσματα που υπόσχεται η ανάπτυξη της εξουσίας του κεφάλαιου είναι ο αγώνας των κατοίκων της βορειοανατολικής Χαλκιδικής, που αντιδρούν στην εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού στην περιοχή τους από την πολυεθνική εταιρία TVX Gold. Στις μέρες μας εξελίχθηκε σε ισχυρό μέτωπο αντίστασης ενάντια σε ένα από τα σημαντικότερα επενδυτικά σχέδια των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών στον ελληνικό χώρο. Μπροστά στην αδιαλλαξία του κράτους και της πολυεθνικής και χάρη στην ανεπάρκεια των πεπαιρωμένων θεσμών, που στάθηκαν αναποτελεσματικοί στο να διαμεσολαβήσουν και να ενσωματώσουν την υποβόσκουσα κοινωνική οργή, η αντιπαράθεση, τις στιγμές της όξυνσής της, παίρνει το χαρακτήρα της ανοιχτής σύρραξης, που εκφράζεται με επιθέσεις ενάντια στις εγκαταστάσεις της TVX και στους ένστολους κρατικούς φρουρούς. Άλλοτε με αυθόρμητες εκδηλώσεις μαζικής κοινωνικής βίας, άλλοτε με την πρωτοβουλιακή δράση πολλών κατοίκων που εξακολουθούν να αντιστέκονται υιοθετώντας πρακτικές κοινωνικού αντάρτικου μέσα στο διάστημα που η περιοχή τους βρίσκεται υπό την κατοχή ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων, ο αγώνας καταφέρνει να υπερβεί τα αμυντικά του χαρακτηριστικά, σπάζοντας τα όρια της κρατικής νομιμότητας και στέλνοντας παντού το μήνυμα, πως η κοινωνική συναίνεση στα εκσυγχρονιστικά και αναπτυξιακά σχέδια των εξουσιαστών δεν είναι δεδομένη και αναμφισβήτητη.

Η δυναμική αυτού του αγώνα ώθησε μεγάλο μέρος των αναρχικών να κινητοποιηθούν, δρώντας αλληλέγγυοι με κάθε μέσο στους αντιστεκόμενους κατοίκους του Στρυμονικού. Πολλοί αγωνιστές, εμπνεόμενοι από τα χαρακτηριστικά του και βάσει της επιλογής τους να προωθήσουν την κοινωνική αντίσταση, την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση, προχωρούν στη δημιουργία ενός ανοιχτού πολιτικού χώρου συνάντησης και κοινής δράσης. Μια ανοιχτή συνέλευση συγκροτείται για το σκοπό αυτό, ύστερα από δημόσια εκδήλωση-συζήτηση

που οργανώθηκε από συντρόφους στο Πολυτεχνείο, στις 11 Δεκεμβρίου του '97.

Ενα μήνα μετά τη λήξη του αποκλεισμού των χωριών Βαρβάρα και Ολυμπιάδα από τις δυνάμεις καταστολής που επιστράτευσε το κράτος προκειμένου να αντιμετωπίσει αυτή την κοινωνική έκρηξη, κι ενώ ξεκινά ένας κύκλος μαζικών διώξεων κατά των κατοίκων της περιοχής, πραγματοποιείται κατασταλτική επιχείρηση εναντίον του αγώνα αλληλεγγύης, με στόχο να τον αναχατίσει.

Στις 13 Γενάρη του '98, γίνονται συντονισμένες έφοδοι της «αντιτρομοκρατικής» υπηρεσίας σε έξι σπίτια αναρχικών. Συλλαμβάνεται ο Νίκος Μαζιώτης, κατηγορούμενος για την απόπειρα έκρηξης στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης στις 6/12/97, ενώ ακολουθούν και προσαγωγές δεκαέξι άλλων ατόμων που κρατούνται για πολύωρη ανάκριση στην ασφάλεια. Πρόκειται κατά κύριο λόγο για αναρχικούς που, όπως ο Μαζιώτης, συμμετέχουν στη συγκρότηση της ανοιχτής συνέλευσης, με στόχο τη συνάντηση, την επικοινωνία και τη σύμπραξη μεταξύ των υποκειμένων που δρουν προς την αναρχική-αντιεξουσιαστική κατεύθυνση και δραστηριοποιούνται εκείνη την περίοδο στον αγώνα αλληλεγγύης στους αντιστεκόμενους του Στρυμονικού.

Μέσα από τον αγώνα αυτό, ενισχύονται και εμπλουτίζονται τα μηνύματα της αντίστασης και της εξέγερσης ενάντια σε ένα από τα καταστροφικά σχέδια της καπιταλιστικής ανάπτυξης, καθώς πλαισιώνονται από έναν ανατρεπτικό λόγο και με τις πρακτικές της αντιπληροφόρησης προωθούνται στο χώρο της μητρόπολης. Η κοινωνική αλληλεγγύη που αναδεικνύεται φέρει τη δύναμη να τροφοδοτήσει τη βούληση των κατοίκων για συνέχιση της αντίστασης, ακυρώνοντας τις προσπάθειες των κατασταλτικών μηχανισμών που στοχεύουν να την εκμηδενίσουν. Το έργο εξ' άλλου του ελέγχου και της καταστολής των κοινωνικών αγώνων γίνεται πάντα δυσκολότερο, όταν αυτοί δεν περιορίζονται στα σημεία που εκδηλώνονται, όταν δεν μένουν απομονωμένοι, όταν ανάμεσα στους αντιστεκόμενους αναπτύσσεται η αλληλεγγύη. Το κράτος, ανα-

γνώριζοντας τους κινδύνους που εγκυμονεί για την όξυνση της κοινωνικής ανταρσίας η ύπαρξη της αλληλεγγύης μεταξύ των κοινωνικών χώρων της αντίστασης, επιτίθεται με αυτή την επιχείρηση της 13ης Γενάρη στα πολιτικά υποκείμενα που συνειδητά με τον αγώνα τους την προωθούν.

Για τους κυρίαρχους, που θέλουν η εξουσία τους να φαντάζει παντοδύναμη, η ύπαρξη ατόμων που η πολιτική τους δράση πραγματώνεται έξω από τους μηχανισμούς χειραγώγησης, έξω και ενάντια στους θεσμούς ελέγχου και αφομοίωσης της κοινωνικής δυναμικής, αποτελεί πάντα ένα πρόβλημα. Το κράτος στρέφει την ισχύ της κατασταλτικής του δράσης ενάντια στη δράση των αναρχικών, γιατί τη θεωρεί επικίνδυνη ως προς την προοπτική της ανάπτυξής της, καθώς και ως προς τα αποτελέσματα που μπορεί να επιφέρει η δυναμική της στους κόλπους της κοινωνικής σύγκρουσης.

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης της κυριαρχίας του κεφαλαίου, με την ανάπτυξη των σύγχρονων μορφών εξουσίας, σηματοδοτούνται ριζικές αλλαγές στο σύνολο της κοινωνικής ζωής. Η αναδιарθρωτική επέλαση των αφεντικών, στην προσπάθεια επιβολής των νέων όρων καταπίεσης, δημιουργεί μια εξαιρετικά δυσμενή συνθήκη ρευστότητας για τα πεπαιτωμένα μέσα απορρόφησης των κραδασμών που γεννά η κοινωνική δυσαρέσκεια (συνδικάτα, τοπική αυτοδιοίκηση, αντιπρόσωποι κοινωνικών χώρων κλπ). Κι ενώ η εμπιστοσύνη στους θεσμούς διαμεσολάβησης και χειραγώγησης φαίνεται να εξαντλείται από την πλευρά των καταπιεσμένων, η κατά μέτωπο επίθεση είναι η απάντηση της σαρωτικής διάθεσης των κυρίαρχων για τις αντιστάσεις που αναπτύσσονται.

Όταν η προπαγάνδα εξωραϊσμού των σχεδίων τους δεν πειθεί, όταν οι απόπειρες συκοφάντησης δεν κάμπτουν τη διάθεση για αγώνα, όταν οι προσπάθειες ελέγχου και χειραγώγησης δεν αρκούν για να σκύψουν τα κεφάλια, τότε εξαπολύονται τα πυρά της δικαστικής και αστυνομικής καταστολής: η άσκηση φυσικής βίας, οι μαζικές διώξεις, οι συλλήψεις, οι δίκες και οι καταδίκες, γίνονται όλο και πιο συχνό φαινόμενο μπροστά σε κάθε έκφραση κοινωνικής αντίστασης (από τις κινητοποιήσεις των αγροτών και των κατοίκων του Στρυμονικού, ως αυτές των αδιόριστων εκπαι-

δευτικών και των μαθητών).

Ενεργοποιώντας τους μηχανισμούς καταστολής, οι κυρίαρχοι επιχειρούν να παραδειγματίσουν, να τρομοκρατήσουν, να θέσουν σε ομηρία ολόκληρα τμήματα της κοινωνίας. Κατασκευάζοντας και προωθώντας την ιδεολογία της υποταγής -μέσα από την προβολή της «διαπόμπευσης», της συκοφάντησης, ακόμα και της ενδεχόμενης φυλάκισης σαν αναπόφευκτη τιμωρία του κάθε έστω και εν δυνάμει αντιστεκόμενου που θα δοκιμάσει να υπερβεί τα όρια της νομιμότητάς τους- προσπαθούν να κατοχυρώσουν στη συνείδηση της κοινωνίας πως η επιλογή της αντίστασης ενάντια στα σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου είναι αδιεξοδική, αυτοκτονική και παράλογη· ο στόχος τους δεν είναι άλλος από το να αποτρέψουν τη ζωντανή απειλή της κοινωνικής ανταρσίας.

Σε αυτές τις συνθήκες εντάσσεται η ομηρία του Νίκου Μαζιώτη και τα σενάρια περί τρομοκρατικής δράσης του. Στο πρόσωπό του επιχειρείται η ίδια πολιτική της απομόνωσης με αυτήν που υφίσταται κάθε τμήμα της κοινωνίας ή άτομο που εξεγείρεται ενάντια στα σχέδια των αφεντικών. Μέσα από την ομηρία του, το κράτος στέλνει ένα μήνυμα πως όποιος δεν συμμορφώνεται με τις επιταγές της κοινοβουλευτικής δικτατορίας του κεφαλαίου θα χαρακτηρίζεται ως τρομοκράτης, θα διώκεται και θα φυλακίζεται.

Μέσα σε αυτό το κλίμα όξυνσης της καταστολής, ο Ν. Μαζιώτης παίρνει μια θέση επίθεσης ενάντια σε αυτούς που τον υποβάλλουν σε καθεστώς ομηρίας.

Ένα μήνα μετά τη σύλληψη και την ανάκρισή του, και για πρώτη φορά στα ελληνικά χρονικά ανάλογων υποθέσεων, δημοσιοποιεί αιφνιδιαστικά ένα κείμενο μέσα από τη φυλακή, με το οποίο αναλαμβάνει την ευθύνη για την τοποθέτηση της βόμβας στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης· όχι γιατί αναγνωρίζει κάποιο περιθώριο ειλικρινούς σχέσης με το κράτος, αλλά για να υποστηρίξει δημόσια την επιλογή του και να καταθέσει ανοιχτά τα πολιτικά κίνητρα που τον οδήγησαν σε αυτήν.

Στο κείμενό του αναφέρει: «Με την απόπειρα στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης στις 6-12-97, σκοπό είχα την αποστολή μηνύματος στους πολιτικούς, επιχειρηματικούς και αστυνομικούς κύκλους αυτής της χώρας, ότι τα σχέδιά τους, επενδυτικά ή κατασταλτικά,

δεν πρόκειται να περάσουν χωρίς αντίσταση. Σκοπό είχα επίσης την αποστολή μηνύματος αλληλεγγύης στο δίκαιο και δυναμικό αγώνα που με κάθε μέσο διεξάγουν οι κάτοικοι των χωριών του Στρυμονικού κόλπου ενάντια στην εγκατάσταση βιομηχανίας χρυσού από την καναδική πολυεθνική TVX Gold στη ΒΑ Χαλκιδική».

Η απόπειρα αυτή του Ν. Μαζιώτη ενάντια στο κτίριο του συγκεκριμένου κρατικού μηχανισμού, που χειρίζεται και επιβάλλει την καταστροφική επένδυση της TVX, πραγματοποιείται την ίδια περίοδο που τα αντιστεκόμενα χωριά της Χαλκιδικής βρίσκονται κάτω από καθε-

σώς στρατιωτικού νόμου και κατοχής από τις ειδικές κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους που, με τη βία, την τρομοκρατία καθώς και τις δημόσιες ευχαριστίες και παροτρύνσεις της TVX, επιχειρούν να κάμψουν την αντίσταση των κατοίκων.

Η ανάληψη ευθύνης για την επιλογή του να δράσει αλληλέγγυος, με όλα τα μέσα που διαθέτει, στους αγωνιζόμενους του Στρυμονικού, μετατρέπει το γεγονός της δίωξής του σε ένα νέο έδαφος παρέμβασης στην αντίσταση που διεξάγεται στη Β.Α. Χαλκιδική και επίθεσης ενάντια στα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά.

Η επιλογή αγώνα του Μαζιώτη είναι μέρος

του ευρύτερου αγώνα ενάντια στην εγκληματική δράση της TVX και του κράτους στην περιοχή της Χαλκιδικής, και με τη στάση του γίνεται ο ίδιος αναπόσπαστο μέρος αυτού του μετώπου που παραμένει ανοιχτό, έχοντας μπλοκάρει για μεγάλο χρονικό διάστημα την πραγμάτωση της μεγαλύτερης ιδιωτικής επένδυσης που επιχειρείται μέχρι στιγμής στον ελλαδικό χώρο.

Η βούλησή του να αγωνιστεί με τα μέσα που ο ίδιος επιλέγει ενάντια στην εγκατάσταση της μεταλλουργίας χρυσού και να σταθεί με αυτό τον τρόπο απέναντι στο κράτος που τον φυλακίζει, ενισχύεται από τη δυναμική του ίδιου του αγώνα στο Στρυμονικό.

Η απόπειρα επικοινωνίας με τους αντιστεκόμενους κατοίκους της Χαλκιδικής -επικοινωνίας που έχει πραγματικό νόημα μόνο όταν δημιουργεί όρους για την προώθηση της σύγκρουσης με την κυρίαρχη πραγμα-

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ TVX GOLD

ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ
ΤΟΤΕ ΟΛΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

«...Ο λαός του Στρυμονικού κόλπου (...) έδειξε ότι ούτε η αστυνομική ούτε το αεροπορικό της κινητοποίησης του, μπορούν να τον κάμψουν. Όσοι είχαν αντίθετη άποψη γι' αυτό, σήμερα είχαν ξανά την ευκαιρία να το διαπιστώσουν.»

9/11/97
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΑΜΑΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ

«...Την 9/11/97 (...) [κάτοικοι] επιστέθηκαν κατά των αστυνομικών δυνάμεων που φρουρούσαν δύο γεωτρήματα της TVX Hellas που εκτελούσαν γεωτρητικές εργασίες, με ρόπαλα, σιδερένιες, σοκούρια, βόμβες μοδάτω, πυροβολισμούς με κυνηγετικά και πυροβόλα όπλα, με αποτέλεσμα να καταστρέψουν τα δύο γεωτρήματα της εταιρείας και να προκαλέσουν τεράστιες φθορές σε έξι υπηρέσιακά οχήματα (δύο λεωφορεία, ένα μεταγωγικό όχημα [κλούβια], ένα περιπολικό αυτοκίνητο και δύο τζιπ), τραυματίζοντας εννέα αστυνομικούς.

(...)
Απαγορεύουμε την πραγματοποίηση κάθε δημόσιας σε ανοικτό χώρο συνάθροισης, πορείας, διαδήλωσης κλπ (...) για αποτροπή σοβαρού κινδύνου της δημόσιας ασφαλείας και απειλής σοβαρής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής στην περιοχή...»

23/11/97
ΑΣΤΥΝ. Δ/ΝΣΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

«...Η θετική και αποφασιστική ελάττω στάση της κυβέρνησης (...) οπλίζει με τη δύναμη της ηθικής και του δικαίου της αστυνομικές δυνάμεις καταστολής τρομοκρατικών ενεργειών στην περιοχή, για την επίτευξη της αποστολής τους.»

25/11/97
TVX HELLAS

Αφίσα της συνέλευσης που κολλήθηκε στην Αθήνα το Δεκέμβριο του '97

τικότητα-, μέσω αυτής του της επιλογής, πηγάει από την αλληλεγγύη που αναπτύσσεται ανάμεσα στους αντιστεκόμενους, ακόμα κι όταν αυτοί βρίσκονται και δρουν σε διαφορετικά σημεία του κοινωνικού πεδίου.

Διαρρηγνύοντας τα όρια της απομόνωσης που επιβάλλει η συνθήκη του εγκλεισμού, εξακολουθεί να παρεμβαίνει δυναμικά στο ζωντανό πεδίο της κοινωνικής σύγκρουσης. Μέσα από τα μηνύματα και τα κείμενά του αναφέρεται σε πραγματικά υποκείμενα αγώνα, στην αντίσταση των κατοίκων του Στρυμονικού, στον αγώνα και την ιστορία των αναρχικών, στις κοινωνικές αντιστάσεις και εξεγέρσεις ενάντια στην εγκληματική δράση του κράτους και του κεφάλαιου· στους παράγοντες δηλαδή αυτούς που εμπλούτισαν με εμπειρίες τη δράση του και που μέσα στη φυλακή τροφοδοτούν τη δυναμική της στάσης του απέναντι στους κρατικούς μηχανισμούς.

Η δράση των αναρχικών -που μέρος της αποτελεί η δράση του Μαζιώτη- είναι μια διαρκής προσπάθεια δημιουργίας καταστάσεων παρέμβασης και κριτικής στον κυρίαρχο κόσμο και επιδιώκει την όξυνση των αντιφάσεων, τη διεύρυνση και ενίσχυση των κυρίαρχων αντιθέσεων που αναδεικνύονται στους κόλπους του κοινωνικού πολέμου, την ενδυνάμωση των γεγονότων της σύγκρουσης και της εξέγερσης που εκδηλώνονται στην κοινωνία, την πραγμάτωση της αντίστασης, της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης. Η πολύμορφη αναρχική δράση, ως ένας ζωντανός φορέας του οράματος για μια ελεύθερη κοινωνία και της επιθυμίας για καταστροφή του παλιού κόσμου, έχει σαν στόχο την κινητοποίηση όλο και περισσότερων ανθρώπων στην κατεύθυνση της όξυνσης του κοινωνικού πολέμου.

Η χρησιμοποίηση όλων των διαθέσιμων μέσων στον αγώνα ενάντια στην κυριαρχία είναι η έμπρακτη αμφισβήτηση των επίπλαστων ορίων της νομιμότητας, που το κράτος επιβάλλει στην κοινωνία, καθώς και στο εσωτερικό των αγώνων και των αντιστάσεων. Η αποδοχή των ορίων της «νομιμότητας» και της «παρανομίας» -όρια που στην ουσία καθορίζονται από το συσχετισμό δυνάμεων στο εσωτερικό της κοινωνικής σύγκρουσης- εισάγει τους κυρίαρχους διαχωρισμούς μέσα στον αγώνα, οδηγεί στον αυτοπεριορισμό των αγωνιστών, στη συρρίκνωση της δράσης τους και στο συνεχή μαρασμό της θέλησης να συνεχίσουν να

μάχονται σε κατευθύνσεις που μπορούν να διαρρήξουν τον ασφυκτικό κλοιό της κρατικής νομιμότητας και να ρευστοποιήσουν τα σύνορά της. Η πολύμορφη δράση αποτελεί προϋπόθεση για περισσότερες πρωτοβουλίες και δυνατότητες επιλογής στον αγώνα ενάντια στο κράτος, τους θεσμούς και τους νόμους του. Αποτελεί την έμπρακτη επιδίωξη της όλο και ευρύτερης νομιμοποίησης στις συνειδήσεις των ανθρώπων ότι είναι αναφαίρετο δικαίωμά τους να αγωνίζονται με κάθε διαθέσιμο μέσο για τον αυτοκαθορισμό τους, για την επανοικειοποίηση της κλεμμένης ζωής τους, για την κατάκτηση της ελευθερίας τους.

Στην περίπτωση του Νίκου Μαζιώτη, η προσπάθεια του κράτους να εγκλωβίσει τους αγωνιστές μέσα σε εικόνες και ρόλους της κυρίαρχης ιδεολογίας και του θεάματος, με στόχο να τους αποκόψει από την κοινωνική δυναμική της δράσης τους, συναντά σοβαρά εμπόδια. Η ξεκάθαρη κατάδειξη των κοινωνικών και πολιτικών του χαρακτηριστικών μετατρέπει το γεγονός της αιχμαλωσίας του σε συνθήκη ευνοϊκή για τη συνέχιση του αγώνα, αφήνοντας μετέωρη τη συνηθισμένη τακτική συκοφάντησης των αγωνιστών.

Με την ανάληψη της ευθύνης για την απόπειρα βομβισμού στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης, διαλύει τα ασφαλικά σενάρια περί «πρακτόρων» και «προβοκατόρων» που βρίσκονται δήθεν πίσω από τις πράξεις αντίστασης, ενώ ο χαρακτήρας της μακροχρόνιας και πολύμορφης συμμετοχής του σε πολλά σημεία του ευρύτερου κοινωνικού αγώνα κοινοτοποιεί την καθεστωτική προπαγάνδα που προβάλλει την αναρχική δράση διαχωρισμένη σε ανώτερες και κατώτερες μορφές, ιεραρχώντας τις πρακτικές του αγώνα και κατ' επέκταση τις ίδιες τις σχέσεις μεταξύ των αγωνιστών.

Η δήλωσή του αποκαλύπτει την ιστορικότητα του ίδιου του προσώπου, αλλά και τα σαφή κίνητρα της δυναμικής ενέργειας ενάντια στο υπουργείο, καταφέροντας ένα πλήγμα στην καθεστωτική προπαγάνδα. Διαλύει τα κατασκευασμένα σχήματα του κράτους, που θέλει να παρουσιάζει την επαναστατική δράση και τους φορείς της ως αντανάκλαση του ίδιου του κράτους, των σκοπών και των μεθόδων του, για να προωθεί μια εικόνα πλήρους ελέγχου σε κάθε πτυχή της ζωής· μια εικόνα όπου η εξουσία έχει διαβρώσει τα πάντα και που τί-

ποτα δεν της διαφεύγει· που ακόμη κι όσοι αγωνίζονται είναι είτε ελεγχόμενοι είτε προϊό- ντα των αξιών της.

Τα εργαλεία όμως της σκέψης και της ανά- λυσης που προσφέρει η κυρίαρχη ιδεολογία για την ερμηνεία του κόσμου δεν βοηθούν στην περίπτωση αυτής της υπόθεσης.

Ο ίδιος ο Ν. Μαζιώτης δεν αφήνει κανένα περιθώριο ένταξής του στον καθεστωτικό λό- γο ή προσδιορισμού του μέσα από τους ρό- λους της κυρίαρχης πραγματικότητας, αρνού- μενος κάθε σημείο σύνδεσης με αυτήν και τις αξίες της. Κρατώντας μία αγωνιστική στάση απέναν- τι στους μηχανισμούς, αποκλείει κάθε δυνατό- τητα απόπειρας ορισμού του ως θύμα· ορισμού που, όταν χρησιμοποιεί- ται για όσους έρχονται αν- τιμέτωποι με την κρατι- κή καταστολή, αλλοτριώ- νει τον πολιτικό χαρακτή- ρα της κάθε δίκης και υ- πονομεύει την κοινωνική δυναμική της.

Υποστηρίζοντας την πράξη αλληλεγγύης για την οποία διώκεται, ανα- δεικνύει την υπόθεσή του σαν σημείο αιχμής για την εμβάθυνση της πολιτικής σύγκρουσης με το κράτος. Οι κατηγορίες του ποινικού δικαί- ου που του προσάπτονται γίνονται πλέον ανα- κόλουθες του ξεκάθਾਰου πολιτικού χαρακτή- ρα της πράξης, όπως εξάλλου και της αιχα- λωσίας του, παρουσιάζοντας ορατή αδυναμία να τον πλαισιώσουν. Αφού μπροστά στο κρά- τος και την καταστολή η μόνη ιδιότητα που κρατά προκειμένου να υπερασπιστεί τον εαυ-τό του είναι αυτή του επαναστάτη, και το μό- νο δίκαιο που επικαλείται είναι αυτό που «γρά- φουν» στην ιστορία οι άνθρωποι με τις εξε- γέρσεις, τους αγώνες και τις επαναστάσεις τους, οι κατηγορίες αυτές μετατρέπονται σε ένα ακόμη μέσο αντιπαράθεσης με τον κυρί- αρχο κόσμο και τους εκφραστές του, για τον καθένα που αναγνωρίζει στον εαυτό του τη δυνατότητα να αντιστέκεται ενάντια στις βλέ- ψεις των κυρίαρχων να ορίζουν τις ζωές των καταπιεσμένων.

Μέσα από την επιλογή του να μάχεται τους εχθρούς της ελευθερίας, βρέθη- κε πολλές φορές -άλλοτε μόνος του και άλλοτε εν μέσω μαζικών διώξεων- αντιμέ- τωπος με τους μηχανισμούς καταστολής. Η διαρκής παρέμβασή του στον κοινωνικό-ταξι- κό πόλεμο και η ενεργή συμμετοχή του στον αναρχικό αγώνα, που για τους κυρίαρχους συνιστούν κεντρικό επιχείρημα για τη συνθή- κη ομηρίας του, για μας είναι αιτία να τον θε- ωρούμε αναπόσπαστο μέρος της δράσης και της ιστορίας μας.

Το 1990, με δήλωση που στέλνει στο στρα-τό, αρνείται να υπηρετήσει τη στρατιωτική και κάθε είδους εναλλακτική θητεία. Το Μάη του '91 φυλακίζεται για τέσσερις μήνες και δικάζε- ται από το στρατοδικείο ως ανυπότακτος. Συλλαμβάνεται για δεύτερη φορά με την κα- τηγορία της λιποταξίας και της προσβολής στρατεύματος το Νοέμβριο του '92 και ύστε- ρα από 51 ημέρες απεργία πείνας αποφυλακί- ζεται.

Συμμετέχει στον αγώνα αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αγωνιστές Οδ. Καμπούρη και Γ. Μπαλάφα, που κάνουν απεργία πείνας διεκ- δικώντας την απελευθέρωσή τους. Σε μια από τις πράξεις αλληλεγγύης αυτής της περιόδου, την κατάληψη της ΑΣΟΕΕ τον Αύγουστο του '94, που καταστέλλεται με την εισβολή ισχυ- ρών αστυνομικών δυνάμεων, ο Μαζιώτης είναι ένας από τους 52 αναρχικούς που συλλαμβά- νονται.

Στις 17 Νοέμβρη του ίδιου χρόνου, συλλαμ- βάνεται ξανά, ύστερα από εκτεταμένη αστυ-

νομική επιχείρηση με εφόδους, έρευνες και συλλήψεις σε τέσσερις καταλήψεις στέγης που υπάρχουν αυτή την περίοδο στην Αθήνα. Παράλληλα γίνονται προσαγωγές ατόμων γύρω από το Πολυτεχνείο, όπου το προηγούμενο βράδυ έχουν σημειωθεί οδομαχίες και συμπλοκές με τους μπάτσους. Οι μαζικές προληπτικές συλλήψεις καταφέρνουν τελικά τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επιδιώκει το κράτος. Εκατοντάδες άτομα καταλαμβάνουν το Πολυτεχνείο και ακολουθούν συγκρούσεις στο κέντρο της Αθήνας. Οι 26 συλληφθέντες των καταλήψεων, αφού τους απαγγέλλονται διάφορες κατηγορίες, αφήνονται ελεύθεροι το ίδιο βράδυ κάτω από την πίεση των γεγονότων.

Στη συνέχεια ο Μαζιώτης συμμετέχει σε πρωτοβουλίες αυτοοργάνωσης και αντίστασης σε εργασιακούς χώρους ενάντια στην εκμετάλλευση των αφεντικών, αμφισβητώντας έμπρακτα το διαμεσολαβητικό και καθεστωτικό ρόλο των συνδικατών.

Στις 17 Νοέμβρη του '95, το Πολυτεχνείο καταλαμβάνεται από δύο χιλιάδες άτομα που αρνούνται να ακολουθήσουν τη μουσειακή πορεία και εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στην εξέγερση των φυλακών Κορυδαλλού και τους φυλακισμένους αναρχικούς απεργούς πείνας Κ. Καλαρέμα και Χρ. Μαρίνο. Μετά από ολονύχτια επίθεση της αστυνομίας με ασφυξιογόνα προκειμένου να εκκενωθεί ο χώρος, το πρωί της επόμενης μέρας η κατάληψη καταστέλλεται με την εισβολή των ΜΑΤ και τη σύλληψη 504 αναρχικών και νεολαίων. Ανάμεσά τους ο Ν. Μαζιώτης, που υποστηρίζει στο δικαστήριο μαζί με άλλους συντρόφους τη συνειδητή επιλογή του να συμμετάσχει στο εξεγερσιακό γεγονός και καταδικάζεται σε ένα χρόνο φυλακής με αναστολή.

Το Δεκέμβρη του '97 συμμετέχει στη δημιουργία μιας ανοιχτής αντιεξουσιαστικής συνέλευσης συλλογικοτήτων και ατόμων. Λίγες μέρες πριν τη σύλληψή του για την απόπειρα στο υπουργείο Ανάπτυξης, προσάγεται μαζί με άλλους συντρόφους στην ασφάλεια, κατά τη διάρκεια αφισκοκόλλησης με περιεχόμενο την αλληλεγγύη στον αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού κόλπου.

Κατά τη διάρκεια της προφυλάκισής του, δικάστηκε και καταδικάστηκε για μια ακόμη φορά από το στρατοδικείο, για την ολική άρνησή του να υπηρετήσει στο στρατό.

Η συγκεκριμένη πράξη αντίστασης και αλληλεγγύης για την οποία διώκεται ο Νίκος Μαζιώτης πηγάζει από τη συνολική επιλογή των αναρχικών να παρεμβαίνουν με ριζοσπαστικό τρόπο στο πεδίο του κοινωνικού ανταγωνισμού και να εμπλουτίζουν το μήνυμα της αντίστασης, μέσα από τη συνάντηση με όσους κάθε φορά αναγνωρίζουν τον αγώνα ενάντια στα σχέδια των κυρίαρχων σαν αναγκαιότητα και ουσιαστική επιλογή. Η αλληλεγγύη μαζί του είναι η διαρκής αναζήτηση της ζωτικής σύνδεσης των αντιστεκόμενων σε καταστάσεις αγώνα, μέσα από τη διάρρηξη των επιβαλλόμενων συνόρων της κοινωνικής απομόνωσης· είναι μια αιχμή του αυτοοργανωμένου ανατρεπτικού αγώνα που ούτε στιγμή δεν χάνει το στόχο του, δηλαδή το κράτος, και δεν αποπροσανατολίζεται από τα διλήμματα που θέτει συνεχώς η καταστολή στον καθένα από εμάς. Τα διλήμματα, που όσες μορφές κι αν παίρνουν, όσες ερμηνείες κι αν μπορούμε να τους δώσουμε, ποτέ οι συνισταμένες τους δεν δείχνουν περισσότερες από δύο κατευθύνσεις. Την κατεύθυνση προς τα εμπρός ή την κατεύθυνση προς τα πίσω.

Η αλληλεγγύη μας δεν κρίνεται με βάση τον ποινικό κώδικα, το είδος και το βάρος των κατηγοριών που αποδίδονται στους συντρόφους όταν αυτοί πέφτουν στα χέρια του κράτους. Ακόμη και όταν αρνούνται τις κατηγορίες, αυτό δεν νομιμοποιεί καμία απολογητική στάση δική μας απέναντι στο κράτος, στην κοινωνία, στον οποιονδήποτε.

Κάθε σύλληψη και φυλάκιση ενός από εμάς είναι μια ευκαιρία για αγώνα, που η συγκρουσιακότητά του θα στρέφεται τόσο ενάντια στην καταστολή και το κυρίαρχο καθεστώς, όσο και ενάντια σε κάθε έκφραση έκδηλης ή εκκολλημένης ιδεολογίας της ήττας όσων εξαρτούν την «αλληλεγγύη» τους από αποδείξεις ότι ο διωκόμενος λέει την «αλήθεια» ή όσων καταλήγουν να βλέπουν την εμπλοκή σε καταστάσεις αγώνα -καταστάσεις που έτσι κι αλλιώς «προκαλούν» το κράτος να κινηθεί εναντίον τους και που μπορούν να έχουν σαν αποτέλεσμα συλλήψεις ανθρώπων- ως λάθος επιλογή.

Με την αλληλεγγύη μας στηρίζουμε ανεπιφύλακτα την ελευθερία του κάθε συντρόφου να συμμετέχει σε γεγονότα του κοινωνικού πολέμου επιχειρώντας τη ριζοσπαστικοποίησή τους, την ελευθερία να δράσει ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, με τον τρόπο που του

*Τρομοκρατία: Εξουσιάζω δια της βίας. Τρόμου.
Και Τρομοκράτης τι θέλει να πει;
Δε θέλω απάντηση απ' αυτούς που την επινοήσανε.
Ζητάω απάντηση απ' τους λαχανιασμένους.*
(Κ. Γώγου)

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πάτρας, Περιοδικό "ΞΕΣΠΑΣΜΑ"

ταιριάζει και τα μέσα που του είναι διαθέσιμα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ταυτιζόμαστε με τις επιλογές ή υιοθετούμε το λόγο του. Αναγνωρίζοντας ως αναφαίρετο δικαίωμα κάθε αγωνιζόμενου ανθρώπου να διαχειρίζεται όπως θέλει τις ικανότητες, τις κλίσεις, τις γνώσεις, τα μέσα, τη ζωή, τον εαυτό του συνολικότερα και ενισχύοντας με την αλληλεγγύη μας τη βούλησή του να συνεχίσει να αντιστέκεται όταν το κράτος τον θέτει σε καθεστώς όμηρίας, αρνούμαστε τους διαχωρισμούς που προωθεί η καταστολή μεταξύ των αγωνιστών στην απόπειρα κοινωνικής απομόνωσης, πολιτικού παροπλισμού και απαξίωσής τους.

Ο τρόπος που ορίζουμε έναν αγώνα αλληλεγγύης αντικατοπτρίζει το πώς στεκόμαστε απέναντι στην καταστολή, άρα και το πώς ορίζουμε σε κάθε στιγμή του αγώνα μας τη σχέση μας με το κράτος και το κυρίαρχο καθεστώς. Η καταστολή δεν αποτελεί μια παρεκτροπή της δημοκρατικής έκφρασης που υιοθετεί η οργανωμένη εξουσία στην εποχή μας, δεν είναι το άθροισμα αποσπασματικών και μη συνδεδεμένων μεταξύ τους χτυπημάτων, ούτε περιορίζεται στην προσπάθεια της πολιτικής ή φυσικής εξόντωσης των προσώπων που βάζει κάθε φορά στο στόχαστρό της· πρόκειται για την ενιαία πολιτική συνεχούς άσκησης και ενί-

σχυσης της εξουσίας του κράτους και του κεφάλαιου, που επιχειρείται και δοκιμάζεται πάνω σε εκείνους που επιλέγουν το δρόμο του αγώνα αντί της παραίτησης και της υποταγής.

Η αιχμαλωσία των κοινωνικών αγωνιστών είναι ένα σημείο αυτής της πολιτικής. Η προώθηση της αλληλεγγύης μαζί τους, ως προϋπόθεση για τη συνέχιση της αντίστασης, στοχεύει στην εμπάθυνση της κοινωνικής συνείδησης απέναντι στην ενιαία επίθεση του κράτους, καθώς και απέναντι στην αναγκαιότητα της συνολικής αντιμετώπισής της.

Η αλληλεγγύη δεν μπορεί να βρει τρόπο για την υλική έκφρασή της που να ξεπερνά το επίπεδο της ανακλαστικότητας και της αποσπασματικότητας, αν δεν υπάρχει μια καθολική αντίληψη για την έννοια αυτή ως αξία που βρίσκει το έδαφος να καλλιεργηθεί και να αναπτυχθεί στη δύναμη των ανθρώπων να αγωνίζονται. Ως αξία με βασικό χαρακτηριστικό την αμοιβαιότητα, ως επιλογή που έχει τη δύναμη να συνδέει με οριζόντιο τρόπο και να κινητοποιεί ανθρώπους σε κατευθύνσεις που οδηγούν στην οξύνση της σύγκρουσης με το κυρίαρχο καθεστώς, στη συνολική προώθηση του αυτοοργανωμένου ανατρεπτικού αγώνα.

Κάθε δογματισμός και κάθε ιδεολογικό στερέοτυπο για την κοινωνία, για τους ανθρώπους που αντιστέκονται, για τον ίδιο τον αγώνα, διαλύεται μέσα στη δίνη που γεννά η ασταμάτητη κίνηση του κοινωνικού πολέμου, του μόνου πεδίου της πραγματικής ζωής. Μέσα στους κόλπους του δοκιμάζονται οι αξίες του καθένα για τη ζωή και για τον αγώνα, ενώ η δράση, η πραγμάτωση ενός σχεδίου που θα μπορούσε να παρέμβει καταλυτικά και να διαρρήξει την αέναη επαναληπτικότητα της κίνησης αυτού του πολέμου, ανοίγοντας το δρόμο για την κοινωνική ανατροπή, αποτελεί πάντα το στοίχημα για τον αγώνα των αναρχικών μέσα σε κάθε εποχή.

Η διαρκής κίνηση στην κατεύθυνση της αναζήτησης της ελευθερίας, μέσα από πράξεις αντίστασης και αλληλεγγύης, καλύπτει τις φωνές αυτών που, αποδεχόμενοι ως παντοδύναμη την νεοφιλελεύθερη παγκόσμια κυριαρχία, διακηρύσσουν το τέλος της ιστορίας· εμπνέει και ανανεώνει το πάντα ζωντανό όραμα για μια ελεύθερη κοινωνία, την πάντα ζωντανή πίστη για τη δύναμη των ανθρώπων να καθορίζουν οι ίδιοι τις ζωές τους.

σύντροφοι και συντρόφισσες
από την Αθήνα

Ο χρυσός δεν τους εφερε πιο κοντά...

Δύο γεωτρήσιμα της καναδικής εταιρείας TVX πουστησαν κατοίκους της Χαλκιδικής διαμαρτυρούμενοι κατά ορυχείου

Ξύλο, δακρυγόνα και εμπρησμοί στη Χαλκιδική σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας κατά της εγκατάστασης ορυχείου χρυσού

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ.

Σοβαρά επεισόδια με πρωταγωνιστές εκατοντάδες κατοίκους των χωριών του Στρωμνικού Κόλπου και δυνάμεις των ΜΑΤ έγιναν χθες στις εγκαταστάσεις της καναδικής εταιρείας TVX, όταν εξαρτημένοι κάτοικοι της περιοχής, οι οποίοι διαμαρτυρούνται για την εγκατάσταση μεταλλικών χρυσού στην περιοχή τους, περιέλασαν με πετρέλαιο δύο γεωτρήσιμα της επιχείρησης και στη συνέχεια του έβαλαν φωτιά. Οι ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις που είχαν αποκλείσει από νωρίς την περιοχή, επιχειρήσαν να σταματήσουν τους εξαγριωμένους διαδηλωτές, οι οποίοι εκκρίναν δάκρυα εναντίον τους πέτρες και ξύλα, ενώ έφτασαν στο σημείο να αναποδογυρίσουν μια κλαύδα της αστυνομίας και να προκαλέσουν ζημιές σε ένα περιπόλικο. Οι δυνάμεις των ΜΑΤ απάντησαν με δακρυγόνα ενώ στη συμπλοκή που επακολούθησε τραυματίστηκαν ελαφρά τέσσερις αστυνομικοί και ένας διαδηλωτής. Οι κάτοικοι των κοινοτήτων του Στρωμνικού

και υπερασπίστηκαν τις εγκαταστάσεις των μεταλλικών θα επιδαρουν περιβάλλοντα την περιοχή τους, ενώ είναι χαρακτηριστικό πως από τις 29 Οκτωβρίου είχαν προειδοποιήσει τους υπαίτιους της εταιρείας να σταματήσουν τις γεωτρήσεις. Να σημειωθεί πως το ορυχείο χρυσού αποτελούν τη μεγαλύτερη επένδυση στη χώρα μας, ύψους 150 δισ. Οι εκ-

πενδύσεις της καναδικής εταιρείας TVX απαιτούν με απόσυρση της επένδυσης κερσούν τη κυβέρνηση δεν βρει λύση που να ικανοποιεί τα αιτήματα των κατοίκων της περιοχής. Πάντως από την πλευρά του υπουργείου Ανάπτυξης γίνεται λόγος για προδοκασία ενώ χαρακτηρίζεται «εξοργιστική» η πυρπόληση των γεωτρήσιμων.

Ζημιές πάνω από 800.000 δολάρια

ΣΕ γνώση του υπουργείου Ανάπτυξης ή-ταν ότι η TVX HELLAS θα πραγματοποιούσε γεωτρήσεις μέσα στους χώρους της στην Ολυμπιάδα. Η κυβέρνηση είχε ήδη ενημερωθεί από την καναδική εταιρεία την προηγούμενη εβδομάδα για την ένορκη γεωτρήσεων, αλλά δεν σκέφθηκε το τι θα επακολούθουσε, προφανώς βασισμένη στις ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ που διατηρούσε στη Βόρεια Χαλκιδική.

Ο σύμβουλος Μεταλλουργίας της TVX HELLAS Δημήτρης Δημητριάδης τονίζει στον «Ε.Τ.» ότι οι ζημιές στις εγκαταστάσεις από τους βανδαλισμούς της περασμένης Κυριακής ανέρχονται σχεδόν σε 800.000 δολάρια.

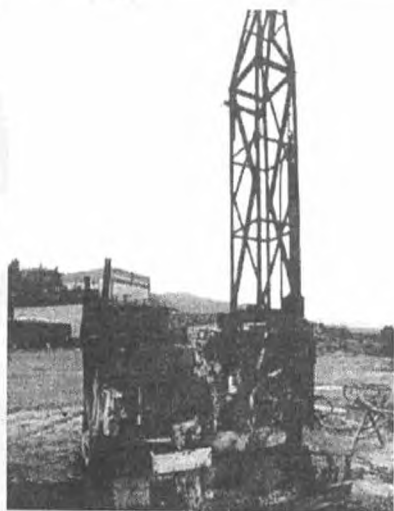
«Έχει καταστραφεί ολοσχερώς το μεγάλο γεωτρήσιμο και έχει υποστεί μεγάλες ζημιές το δεύτερο. Ακόμα έχουν κλαπεί

γεννήτριες, εργαλείοφοροι, κ.ά.», σημειώνει.

Σύμφωνα με τον κ. Δημητριάδη, οι γεωτρήσεις έγιναν για «τη συλλογή περιβαλλοντικών στοιχείων», καθώς θα διερευνούσαν μέσα σε χρονικό διάστημα δύο εβδομάδων αν ο υδροφόρος ορίζοντας της περιοχής έχει μολυνθεί από τα βιούχα μεταλλευμάτων.

Σύμφωνα με στελέχη της καναδικής εταιρείας TVX HELLAS, τις επόμενες ημέρες συγκαλείται έκτακτο διοικητικό συμβούλιο, στο οποίο θα κριθεί - σε μεγάλο βαθμό - και η ματαίωση ή όχι της επένδυσης. Πληροφορίες φέρουν το νόμιμο τμήμα της εταιρείας να καταθέτει εντός των ημερών μήνυση για τις ζημιές που προκλήθηκαν στις εγκαταστάσεις της Ολυμπιάδας.

Δ.Αθ.

Στον κλάδο των
MAT οι κοινότητες
του Στρυμονικού
μετά την κυβερνητι-
κή απόφαση για
την προστασία των
«χρυσόδακτυλων»
της TVX-GOLD.

Μνήμες στρατοκρατίας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (Της ανταποκριτρίδας μας
Ελένης Ζάχου)

Τραγική είναι και πάλι η κατάσταση στον Στρυμονικό Κόλπο στη Χαλκιδική, καθώς χθες η Αστυνομική Διεύθυνση Χαλκιδικής διέταξε την «απαγόρευση» κάθε δημόσιας σε ανοικτό χώρο συνάθροισης, πορείας, διαδήλωσης «μεζή ή με οποιοδήποτε τροχαίο μέσο» στη διασταύρωση των οδών που συνδέουν το Στρά-

❖ Σάλος από την απόφαση της Αστυνομικής Διεύθυνσης να απαγορεύσει κάθε δημόσια συνάθροιση των κατοίκων του Στρυμονικού Κόλπου
❖ Εγκλωδισμένοι από τα MAT οι κάτοικοι δυο κοινοτήτων, καθώς τους απαγορεύεται η είσοδος και η έξοδος από τα χωριά τους

Κατηγορούν ως «τρομοκράτες» τους κατοίκους της Ολυμπιάδας

Στην αντεπίθεση η βιομηχανία χρυσού «TVX Hellas», η οποία εκφράζει «ευαρέσκεια» για τη στάση της κυβέρνησης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Στην «αντεπίθεση» πέρασε χθες η «TVX Hellas», κατηγορώντας για τρομοκρατικές ενέργειες τους κατοίκους της περιοχής Ολυμπιάδας Χαλκιδικής που αντιδρούν στη λειτουργία της βιομηχανίας χρυσού.

Με αφορμή την ανακάλυψη από την Αστυνομία περίπου 90 βομβών μολότοφ, οι οποίες ήταν κρυμμένες κοντά σε υπόστεγο της «Επιτροπής Αγώνα» των κατοίκων, ανάμεσα σε

θάμνους, μαζί με χρησιμοποιημένους καλυκτες και θαρέλια χημικών ουσιών, η TVX εξέδωσε ανακοίνωση, στην οποία αναφέρει: «Το γεγονός αυτό, συνδυαζόμενο με την καταστροφή των βάσεων του μετασχηματιστή, που τροφοδοτεί με ρεύμα τις αντλίες πυρασφάλειας και προστατεύει το μεταλλείο από τις πλημμυρες, δημιουργεί πια βάσιμες υποψίες ότι οι αντιδρώντες σχεδιάζουν μεγάλης κλίμακας τρομοκρατικές ενέργειες, που θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή των εργαζομένων της εταιρείας, την περιουσία της και γενικά την ασφάλεια και την ειρήνη στην περιοχή». «Το πρόσωπίο, επομένως, που προσπαθούν να εμφανίσουν ότι δήθεν ενδιαφέρονται για το περιβάλλον έχει πια εκλείψει και αποκαλύφθηκε το

πραγματικό πρόσωπο του εξετρεμισμού, της παρανομίας και της τρομοκρατίας» προστίθεται στην ανακοίνωση. Όσον αφορά τα μέτρα που έχουν ληφθεί και την παρουσία ισχυρής αστυνομικής δύναμης στην περιοχή, η εταιρεία υποστηρίζει ότι μετά τις επιθέσεις εναντίον αστυνομικών, τις καταστροφές μηχανολογικού εξοπλισμού της και την τρομοκρατική των εργαζομένων οι κινήσεις της Αστυνομίας ήταν αναγκαίες «για να προστατεύσει το νόμιμο δικαίωμα της εταιρείας για τη διενέργεια ορισμένων απαραίτητων γεωτρήσεων, για την ολοκλήρωση της περιβαλλοντικής μελέτης». Τέλος, η εταιρεία εκφράζει την ευαρέσκειά της για τη «θετική και αποφασιστική στάση της κυβέρνησης».

Τετάρτη 26 Νοεμβρίου 1997

Πολύγυρος, 23 Νοεμβρίου 1997

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Έχοντας υπόψη:

α) Την διάταξη (...)

β) Την διάταξη (...)

γ) Το άρθρο (...)

δ) Τις διατάξεις (...)

ε) Τις διατάξεις (...)

στ) Το γεγονός ότι η από 2.2.96 μέχρι σήμερα επί 24ωρης βάσης συγκεντρώση κατοίκων της κοινότητας Ολυμπιάδας στο 2ο χιλιόμετρο περίπου της Ε.Ο. Ολυμπιάδας - Βαρβάρας με αποκλειστικό σκοπό το σταμάτημα των διερχομένων επιβατηγών και φορτηγών αυτοκινήτων και ιδίως εκείνων που χρησιμοποιούνται για μεταφορές από και προς το μεταλλείο Ολυμπιάδας, τον έλεγχο όσον αφορά τους επιβάτες και το τυχόν φορτίο και τέλος την παρεμπόδιση της ελεύθερης κίνησης αυτών, ήτοι διάπραξη διαφόρων ποινικών αδικημάτων.

ζ) Το γεγονός ότι κατά τις συναθροίσεις των κατοίκων των Κοινοτήτων Ολυμπιάδας, Βαρβάρας, Σταυρού, Άνω Σταυρού, Ασπροβάλλας κ.λπ. που έλαβαν χώρα στο παρελθόν (15/9/96, 17/10/96, 25/7/97) παρατηρήθηκε διάπραξη σοβαρών ποινικών αδικημάτων από τους συγκεντρωμένους, όπως πολύωρης παράνομης κατακράτησης ατόμων, ρίψη εκφοβιστικών βολών με κυ-

νηγετικά όπλα, αυθαίρετη είσοδο και παραμονή στους χώρους των μεταλλείων Ολυμπιάδας, πρόκληση σοβαρών φθορών σε μέσα και υλικά της TVX HELLAS, του ΙΓΜΕ και άλλων ιδιωτών.

η) Το γεγονός ότι κάτοικοι της Ολυμπιάδας εξακολουθούν να παραμένουν σε 24ωρη βάση πλησίον της διασταύρωσης Ε.Ο. Σταυρού - Ιερισσού με Ολυμπιάδας - Βαρβάρας όπου έχουν συγκεντρώσει ξύλα, πέτρες κ.λπ. υλικά τα οποία θα χρησιμοποιηθούν όπως και κατά το παρελθόν αφ' ενός μεν για τον αποκλεισμό της οδού και παρεμπόδιση διέλευσης οχημάτων, αφ' ετέρου δε για επιθέσεις με αυτά σε βάρος των αστυνομικών δυνάμεων, με άμεσο κίνδυνο της σωματικής ακεραιότητας αυτών κ.λπ.

θ) Το γεγονός ότι κατά την τελευταία προσπάθεια της αστυνομίας την 25.7.97 να παράσχει νόμιμη συνδρομή στο ΙΓΜΕ που στα πλαίσια πραγματοποίησης ερευνητικών γεωτρήσεων είχε μεταφέρει και εγκαταστήσει γεωτρύπανο και άλλα υλικά στη θέση ΚΗΠΟΥΡΙΣΤΑΣ της δασικής περιοχής Βαρβάρας, κάτοικοι των Κοινοτήτων Βαρβάρας, Ολυμπιάδας, Σταυρού, Άνω Σταυρού και Ασπροβάλλας, φέροντας στα χέρια τους ξύλινα ρόπαλα κ.λπ. αντικείμενα, μετέβησαν με ΙΧ αυτοκίνητα στην παραπάνω θέση όπου αφού επειτέθησαν και βιαιοπραγύνησαν σε βάρος της υπάρχουσας εκεί αστυνομικής δύναμης, επεχείρησαν να ανατρέψουν υπηρεσιακό λεωφορείο της αστυνομίας στο οποίο προξένησαν φθορές και στη συνέχεια με ρόπαλα και σίδερα προκάλεσαν μεγάλες φθορές στο γεωτρύπανο και τα λοιπά υλικά του ΙΓΜΕ.

ι) Την απόφαση της TVX HELLAS να πραγματοποιήσει παράλληλα με το ΙΓΜΕ διερευνητικές γεωτρητικές εργασίες τόσο στην τοποθεσία ΚΗΠΟΥΡΙΣΤΑΣ περιοχής Βαρβάρας, όσο και στον περίξ των εγκαταστάσεων των μεταλλείων Ολυμπιάδας χώρο.

ια) Το γεγονός ότι η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Κοινοτήτων Στρυμονικού κόλπου για τη μη εγκατάσταση του εργοστασίου χρυσού στην Ολυμπιάδα - Βαρβάρα με ανα-

κοίνωσή της δηλώνει ότι κάθε προσπάθεια που οδηγεί στην εγκατάσταση της μεταλλουργίας στον υδροκρήνη του Σιτυμονικού κόλπου θα τους βρει αποφασιστικά αντιμέτωπους και καλεί το λαό του Σιτυμονικού σε διαρκή ετοιμότητα, ενώ μέλη της ανωτέρω επιτροπής με δηλώσεις τους εμφανίζονται αντίθετοι στη διενέργεια γεωτρήσεων από την TVX HELLAS και δηλώνουν ότι θα τους παρεμποδίσουν με κάθε τρόπο.

ιβ) Το γεγονός ότι την 9.11.97 και περί ώρα 12.00, 400 περίπου κάτοικοι των Κοινοτήτων Ολυμπιάδας, Βαρβάρας, Σταυρού, Άνω Σταυρού και Ασπροβάλλας συγκεντρώθηκαν αρχικά στη διασταύρωση της οδού Στρατωνίου - Σταυρού με την οδό Ολυμπιάδας - Βαρβάρας όπου έχουν κατασκευάσει πρόχειρα παραπήγματα (κιόσκια) και στη συνέχεια πραγματοποιήσαν πορεία προς τις εγκαταστάσεις των πληντηρίων των μεταλλείων Ολυμπιάδας όπου επετέθηκαν κατά των αστυνομικών δυνάμεων που φρουρούσαν δύο γεωτρήματα της TVX HELLAS που εκτελούσαν γεωτρητικές εργασίες, με ρόπαλα, σιδερόβερρες, τσεκούρια, βόμβες μολότοφ, πυροβολισμούς με κυνηγετικά και πυροβόλα όπλα, με αποτέλεσμα να καταστρέψουν τα δύο γεωτρήματα της εταιρείας και να προκαλέσουν τεράστιες φθορές σε έξι υπηρεσιακά οχήματα (δύο λεωφορεία, ένα μεταγωγικό όχημα [κλούβα], ένα περιπολικό αυτοκίνητο και δύο τζιπ), τραυματίζοντας εννέα αστυνομικούς.

ιγ) Την απόφαση της TVX HELLAS να συνεχίσει τις διερευνητικές γεωτρητικές εργασίες στον πέριξ των εγκαταστάσεων των μεταλλείων Ολυμπιάδας χώρο.

ιδ) Η ύπαρξη άμεσου κινδύνου για περαιτέρω σοβαρότατη διατάραξη της Δημόσιας Ασφάλειας στην ευρύτερη περιοχή των Κοινοτήτων Ολυμπιάδας και Βαρβάρας, καθώς και σοβαρότατης διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής στην ίδια περιοχή (διατάραξη της κυκλοφορίας, παρακώλυση των συγκοινωνιών, αδυναμία ασφαλούς μετάβασης εκατοντάδων εργαζομένων στις εργασίες τους κ.λπ.), ο οποίος

κίνδυνος δεν είναι δυνατόν να αποτραπεί με άλλα ηπιότερα των απαγορεύσεων μέτρα.

ιε) Το Πρακτικό της από 23.9.97 συνεδρίασης της Νομαρχιακής Αστυνομικής Επιτροπής από το οποίο προκύπτει ότι αποφασίσθηκε κατά πλειοψηφία, εφ' όσον υπάρξει σοβαρός κίνδυνος διατάραξης ή πραγματικής διατάραξης της δημόσιας τάξης και ασφάλειας και οι συναθροισόμενοι εμμένουν σε πράξεις βίας να ληφθεί από την αστυνομική δύναμη κάθε νόμιμο μέσο για τη διάλυσή της χωρίς να υπερβεί το αναγκαίο μέτρο που αρκεί για τη διάλυση της συνάθροισης κατ' εκτίμηση της συγκεκριμένης κατάστασης.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Α. Απαγορεύουμε την πραγματοποίηση κάθε δημόσιας σε ανοιχτό χώρο συνάθροισης, πορείας, διαδήλωσης κ.λπ. πεζή ή με οποιοδήποτε τροχαίο μέσο στη διασταύρωση των οδών Στρατωνίου - Σταυρού με οδό Ολυμπιάδας - Βαρβάρας όπου τα πρόχειρα παραπήγματα (κιόσκια) και στην ευρύτερη περιοχή των Κοινοτήτων Ολυμπιάδας και Βαρβάρας από 00.01 ώρας της 24.11.97 μέχρι 24.00 ώρα της 4.12.97, για τους λόγους που αναφέρονται παραπάνω, ήτοι για αποτροπή σοβαρού κινδύνου της δημόσιας ασφάλειας και απειλής σοβαρής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής στην περιοχή των Κοινοτήτων Ολυμπιάδας και Βαρβάρας Χαλκιδικής.

Β. Οποιαδήποτε πραγματοποίηση ή απόπειρα πραγματοποίησης δημόσιας σε ανοιχτό χώρο συνάθροισης, πορείας, διαδήλωσης κ.λπ. πεζή ή με οποιοδήποτε τροχαίο μέσο στις παραπάνω ευρύτερες περιοχές των Κοινοτήτων Ολυμπιάδας και Βαρβάρας Χαλκιδικής κατά τον ανωτέρω χρόνο θα αντιμετωπισθεί με κάθε νόμιμο μέσο, κατά δε των παραβατών θα ενεργηθούν τα νόμιμα σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 171 του Π.Κ. ή άλλων κατά περίπτωση συναφών διατάξεων.

Ο Αστυνομικός Διευθυντής
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Νέα αντιπαράθεση αστυνομικών και κατοίκων Ολυμπιάδας Χαλκιδικής

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
Περικλής Γεωργιάδης

27-11-97

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Γράφει ο Βασίλης Ελιάδης

Η ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ αστυνομικών και κατοίκων της Ολυμπιάδας Χαλκιδικής συνεχίζει να μετατρέπεται σε πολεμικό πεδίο. Η νέα κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στην περιοχή, μετά την κατάληψη των δημοτικών κτιρίων από τους κατοίκους της Ολυμπιάδας, έχει προκαλέσει την άμεση παρέμβαση της Εισαγγελίας.

Το «πολεμικό πεδίο» αυτό, από την Αποστολή των αστυνομικών της Ολυμπιάδας, υποστηρίζεται από τη συλλογή κειμένων της Ολυμπιάδας για αυτήν την περίοδο - διατάξεις, σημειώσεις, αποφάσεις, κ.λπ. - και είναι η αιτία των εντάσεων ανάμεσα στους δύο πλευράς.

Οπως ανακοινώθηκε από την Αποστολή, 20 άτομα προέρχονται από την Ολυμπιάδα και κατασχέθηκαν με κατηγορίες για παράβαση των νόμων της χώρας. Οι κατηγορίες αυτές προκύπτουν από την έρευνα που έγινε στην περιοχή της Ολυμπιάδας.

Εάν προκύψει ότι οι άτομα αυτά είναι υπεύθυνοι για τις αντεγκινήσεις που τα τελευταία

Εστιασμένο ενέδρα.
Οπως ανακοινώθηκε η Αστυνομία 20 άτομα προέρχονται από την Ολυμπιάδα της Χαλκιδικής.

έχουν το αστυνομικό έργο τους μετατρέπεται σε πολεμικό πεδίο. Η κατάσταση αυτή, όμως, το οποίο καταγράφεται από την Αστυνομία, δεν είναι η πραγματική κατάσταση. Οι κάτοικοι της Ολυμπιάδας, που έχουν καταλάβει τα δημοτικά κτίρια, είναι οι υπεύθυνοι για την κατάσταση αυτή.

Από την Αποστολή Αστυνομίας Χαλκιδικής, ανακοινώθηκε ακόμη ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι αστυνομικοί έχουν συλλέξει πολλά έγγραφα, τα οποία είναι σε κατάσταση διαφύλαξης και είναι σε θέση να τα παραδώσουν στην Εισαγγελία.

Η Τροχή Αστυνομικών της Χαλκιδικής, με ανακοίνωση της, δήλωσε ότι σκοπεύει να

απομακρύνει από την περιοχή της Ολυμπιάδας, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση αυτή. Η Αστυνομία ανακοινώνει ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι αστυνομικοί έχουν συλλέξει πολλά έγγραφα, τα οποία είναι σε κατάσταση διαφύλαξης και είναι σε θέση να τα παραδώσουν στην Εισαγγελία.

Οι μεγάλες αστυνομικές δυνάμεις που έχουν έλθει στην Ολυμπιάδα και προλαβαίνουν να καταλάβουν την κατάσταση, οι αστυνομικοί που είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση αυτή, είναι οι υπεύθυνοι για την κατάσταση αυτή.

Η κατάσταση στην Ολυμπιάδα είναι σε εξέλιξη.

και θέματα, ενώ το πρώτο περιστατικό σε σχέση με την κατάσταση στην Ολυμπιάδα, ανακοινώθηκε από την Αστυνομία της Χαλκιδικής.

Οι αστυνομικοί της Εισαγγελίας, αφού ενημερώθηκαν από τους αστυνομικούς, τους μεταφέρουν στην περιοχή που είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση αυτή, και τους παραδίδουν τα έγγραφα που έχουν συλλέξει.

Εάν προκύψει ότι οι άτομα αυτά είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση αυτή, η Αστυνομία ανακοινώνει ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι αστυνομικοί έχουν συλλέξει πολλά έγγραφα, τα οποία είναι σε κατάσταση διαφύλαξης και είναι σε θέση να τα παραδώσουν στην Εισαγγελία.

Εάν προκύψει ότι οι άτομα αυτά είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση αυτή, η Αστυνομία ανακοινώνει ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι αστυνομικοί έχουν συλλέξει πολλά έγγραφα, τα οποία είναι σε κατάσταση διαφύλαξης και είναι σε θέση να τα παραδώσουν στην Εισαγγελία.

Εάν προκύψει ότι οι άτομα αυτά είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση αυτή, η Αστυνομία ανακοινώνει ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι αστυνομικοί έχουν συλλέξει πολλά έγγραφα, τα οποία είναι σε κατάσταση διαφύλαξης και είναι σε θέση να τα παραδώσουν στην Εισαγγελία.

Εάν προκύψει ότι οι άτομα αυτά είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση αυτή, η Αστυνομία ανακοινώνει ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι αστυνομικοί έχουν συλλέξει πολλά έγγραφα, τα οποία είναι σε κατάσταση διαφύλαξης και είναι σε θέση να τα παραδώσουν στην Εισαγγελία.

Άνδρες των ΜΑΤ
έλεγχουν την εφοδιασμένη με εκτοκιστή μυστρών στην Ολυμπιάδα.

ΟΙ ΠΡΩΙΝΕΣ εντάσεις εξελίχθηκαν σε συγκρούσεις και σύλληψη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Νεο βράδυ εντάση στην Ολυμπιάδα Χαλκιδικής για το μεταλλείο, με διακοπή της ηλεκτρικής ενέργειας, καταστολή των περιφερειών της περιοχής τους, προκειμένου να αποφευχθούν τυχόν λεηλασίες των μεταλλείων.

Η εντάση στην Ολυμπιάδα προέκυψε από την απόφαση της Εισαγγελίας να καταλάβει τα δημοτικά κτίρια της Ολυμπιάδας, μετά την κατάληψη των δημοτικών κτιρίων από τους κατοίκους της Ολυμπιάδας.

Δακρυγόνα τη νύχτα στην Ολυμπιάδα

Οι κάτοικοι της Ολυμπιάδας, μετά την κατάληψη των δημοτικών κτιρίων, έχουν καταλάβει τα δημοτικά κτίρια της Ολυμπιάδας.

Η κατάσταση στην Ολυμπιάδα είναι σε εξέλιξη. Οι κάτοικοι της Ολυμπιάδας, μετά την κατάληψη των δημοτικών κτιρίων, έχουν καταλάβει τα δημοτικά κτίρια της Ολυμπιάδας.

Η κατάσταση στην Ολυμπιάδα είναι σε εξέλιξη. Οι κάτοικοι της Ολυμπιάδας, μετά την κατάληψη των δημοτικών κτιρίων, έχουν καταλάβει τα δημοτικά κτίρια της Ολυμπιάδας.

Η κατάσταση στην Ολυμπιάδα είναι σε εξέλιξη. Οι κάτοικοι της Ολυμπιάδας, μετά την κατάληψη των δημοτικών κτιρίων, έχουν καταλάβει τα δημοτικά κτίρια της Ολυμπιάδας.

Η κατάσταση στην Ολυμπιάδα είναι σε εξέλιξη. Οι κάτοικοι της Ολυμπιάδας, μετά την κατάληψη των δημοτικών κτιρίων, έχουν καταλάβει τα δημοτικά κτίρια της Ολυμπιάδας.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Μπαράζ επιθέσεων με γκαζάκια

«**Τ**ην ευθύνη για την εμπρηστική επίθεση σε τέσσερα αυτοκίνητα του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών αναλαμβάνει η οργάνωση "Αντιεξουσιαστική Πάλη". Για τον επιβλητικό ρόλο που ετοιμάζεται να παίζει το ΓΓΜΕ στα συμφέροντα του καζίου και της καναδικής εταιρείας TVX στην Ολυμπιάδα. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους κατοίκους της Ολυμπιάδας που αντιστέκονται στην τρομοκρατία των ΜΑΤ και της καναδικής εταιρείας "Αντιεξουσιαστική Πάλη"».

Το τηλεφώνημα του αγνώστου στην «Ε» έγινε λίγο λεπτά μετά τις 5.00 χθες το απόγευμα. Είχε προηγηθεί ο εμπρησμός τεσσάρων τζιπ στη συμβολή της οδού Μιχαλακοπούλου με τη λεωφόρο Μεσογείων. Και τα τέσσερα τζιπ, που έγιναν στόχος αγνώστων, ανήκουν στο ΓΓΜΕ. Τα δύο από αυτά υπέστησαν σοβαρές υλικές ζημιές, ενώ στα άλλα δύο οι ζημιές ήταν μικρότερες. Όπως έγινε γνωστό από την Πυροσβεστική, για την εμπρηστική επίθεση χρησιμοποιήθηκαν τουλάχιστον τέσσερα γκαζάκια.

• Η αναρχική ομάδα «Εμπρηστές Συνείδη-

σης» ξαναχτύπησε λίγο πριν από τα μεσάνυχτα αυτοκίνητο της ιταλικής διπλωματικής αποστολής στη συμβολή των οδών Ηρακλείου και Γαβριηλίδου στα Ανω Πατήσια. Αγνωστος με τηλεφώνημά του στην «Ε» ανέλαβε την ευθύνη για λογαριασμό της της αυτοσχεδιασμένης ομάδας «Εμπρηστές Συνείδησης» σε ένδειξη αλληλεγγύης στους εξεγερμένους κατοίκους των χωριών Ολυμπιάδας και Βαρβάρας που βιώνουν άμεσα την κρατική καταστολή. Από τον εμπρησμό το αυτοκίνητο έπαθε σοβαρές υλικές ζημιές.

• Τέλος, ο «Ανταρτικός Αγώνας» ανέλαβε την ευθύνη για τον εμπρησμό, όπως ανέφερε αγνώστος που τηλεφώνησε στην «Ε», σχολιάζοντας την οδό Ρίγα Φερραίου, στη περιοχή Συκαές Θεσσαλονίκης. Όπως ανέφερε ο αγνώστος ο «Ανταρτικός Αγώνας» ανέλαβε την επίθεση στο Δημαρχείο Νεάπολης στις 16 Νοεμβρίου γιατί «δεν γουστάρουμε τον Σημίτη, ούτε τον "Καποδιστρια"». Με την τωρινή επίθεση θέλουμε να φτάνουν οι μετάνοι και οι ρουφάνοι από τα σχολεία».

Πύρινη διαμαρτυρία

Η αναρχική ομάδα «Εμπρηστές Συνείδησης» χτύπησε για μια ακόμη φορά τις πρώτες πρωινές ώρες, καίγοντας ημερομηνιακό του τηλεοπτικού καναλιού «New Channel» στη συμβολή της Λεωφ. Πατησίων και Ιππολύτου, στα Ανω Πατήσια. Αγνωστος με τηλεφώνημά του στην «Ε» ανέλαβε την ευθύνη για λογαριασμό της αυτοσχεδιασμένης ομάδας «Εμπρηστές Συνείδησης». Λέγοντας: «Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους κατοίκους της Ολυμπιάδας και Βαρβάρας που βιώνουν άμεσα την κρατική καταστολή. Ο αγώνας συνεχίζεται».

27-11-97

Η έκρηξη στο υπουργείο Ανάπτυξης

■ «Μαχόμενος Αντάρτικος Σχηματισμός»

• Και στις 10 Δεκεμβρίου 1997 η οργάνωση ανέλαβε την ευθύνη για την έκρηξη στο πολιτικό γραφείο της Βασίλης Παπανδρέου. Και η τηλεφωνική ανάληψη ήταν διαφορετική από όλες τις άλλες: «Η προειδοποίηση για την ώρα της έκρηξης ήταν επίτηδες λάθος γιατί θέλαμε να χτυπήσουμε τους κατασταλτικούς μηχανισμούς».

Τα ξημερώματα του Σαββάτου, άνδρες του τμήματος εξουδετέρωσης εκρηκτικών μηχανισμών (TEEM) βρήκαν αυτοσχεδίο εκρηκτικό μηχανισμό που είχε τοποθετηθεί έξω από το γραφείο του υπουργείου Ανάπτυξης στην οδό Μιχαλακοπούλου. Ο μηχανισμός εξουδετερώθηκε πριν εκραγεί.

Αγνώστος είχε τηλεφωνήσει στην «Ε» στη 1.30 τη νύχτα της Παρασκευής και είχε προειδοποιήσει ότι θα γίνει έκρηξη στο υπουργείο Ανάπτυξης. Ο ίδιος είπε ότι εκπροσωπούσε τους «Αναρχικούς Αντάρτες Πόλεων» για η επίθεση προέχει να γίνει «σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα των κατοίκων Ολυμπιάδας-Βαρβάρας Χαλκιδικής. Η TVX-GOLD δεν θα περάσει», πρόσθεσε κι έκλεισε το τηλέφωνο.

Ο εκρηκτικός μηχανισμός αποτελούνταν από ένα ρολόι χειρός και από κολιανδριζό μεταλλικό δοχείο γάλακτος, έναν πυροκροτητή και μικρό κούλο ζελατοδυναμίτιδα.

ΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΡΟΜΟΥ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Την Τρίτη 13 Γενάρη το κράτος δοκίμασε το στήσιμο μιας επιχείρησης τρόμου, στοχεύοντας στην εγκληματοποίηση του αγώνα για ελευθερία. Η «αντι»τρομοκρατική υπηρεσία του συνέλαβε τον σύντροφό μας Ν. Μαζιώτη ενώ ταυτόχρονα πραγματοποίησε εισβολές σε 6 σπίτια αναρχικών, προσάγοντας στην Ασφάλεια δεκαέξι συντρόφους σε μια προσπάθειά του να κατασκευάσει τρομοκρατική οργάνωση. Εκεί κρατήθηκαν κάτω από συνθήκες πλήρους απομόνωσης ανακρινόμενοι για τις προσωπικές και τις συντροφικές τους σχέσεις. Σε ένδειξη αλληλεγγύης και σαν άμεση απάντηση στην τρομοκρατική επίθεση του κράτους, μια δυναμική πορεία 400 συντρόφων έφτασε στην Ασφάλεια, περικυκλωμένη ασφυκτικά από τα ΜΑΤ, όπου χτυπήθηκε άγρια και διαλύθηκε. Οι τελευταίοι από τους 16 απελευθερώθηκαν μετά από 35 ώρες κράτησης ενώ ο Θανάσης Καραμουσκέτας παραδόθηκε από την «αντι»τρομοκρατική στη στρατονομία ως ανυπότακτος, με οπασμένα πλευρά οδηγήθηκε στο πειθαρχείο στρατοπέδου της Λάρισας και από εκεί σε έκτακτο στρατοδικείο. Ο Νίκος Μαζιώτης βρίσκεται προφυλακισμένος από το Σάββατο 17/1.

Μπροστά στην περιφρόνηση ή έστω τη δυσπιστία που εισέπραξε το κράτος ως προς την παρουσίαση παραγωγής «αντι»τρομοκρατικού έργου, κι ενώ το σενάριο της «τρομοκρατικής οργάνωσης» κατέρρευσε άμεσα, σπεύδει τώρα να συμμαζέψει τις «αποκα-

λύψεις» και τις «διασυνδέσεις», επικεντρώνοντας στο πρόσωπο του Ν. Μαζιώτη σαν στόχο του κατασταλτικού χτυπήματος. Ο ίδιος αρνείται όλες τις κατηγορίες που του αποδίδουν, δηλώνει ότι τον χαρακτηρισμό του τρομοκράτη τους τον αντιγυρίζει πίσω και ότι δεν αισθάνεται ούτε αθώος ούτε ένοχος γιατί οι κοινωνικοί αγώνες δεν είναι αθώοι ή ένοχοι, είναι δίκαιοι.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Ν. Μαζιώτης μέσα από τη συμμετοχή του στους κοινωνικούς αγώνες βρίσκεται στο στόχαστρο των διωκτικών αρχών. Κατά τη διάρκεια της δίωξής του ως ολικού αρνητή στρατεύσης το Μάη του '91 και το Δεκέμβρη του '92, η αδιάλλακτη στάση του ενέπνευσε τη βούληση για αγώνα. Ένα ισχυρό κίνημα αλληλεγγύης αναπτύχθηκε και δόθηκε η ευκαιρία να κατατεθεί κοινωνικά ένας συγκρουσιακός λόγος απέναντι στο θεσμό του στρατού. Το καλοκαίρι του '94 μετά την άμεση καταστολή της κατάληψης στην ΑΣΟΕΕ σε ένδειξη αλληλεγγύης στους αναρχικούς απεργούς πείνας Ο. Καμπούρη και Γ. Μπαλάφα, μαζί με άλλους 51 συντρόφους πέφτει ξανά όμηρος στα χέρια του κράτους. Στις 17 Νοέμβρη του '94 συλλαμβάνεται με άλλα 25 άτομα στα πλαίσια ενός πογκρόμ προληπτικών συλλήψεων μετά από έφοδο των μπάτσων στα κατειλημμένα σπίτια της Αθήνας με σκοπό την αποφυγή επεισοδίων στο Πολυτεχνείο. Το Νοέμβρη του '95, εκφράζοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη του στους αναρχικούς απεργούς πείνας Κ. Καραρέμα και Χ. Μαρίνο και στην εξέγερση των φυλακών Κορυδαλλού, συμμετείχε σε ένα κορυφαίο κοινωνικό γεγονός, την εξέγερση του Πολυτεχνείου '95, μετατρέποντας μαζί με εκατοντάδες άλλους εξεγερμένους τον επιθυμούμενο αυτό χώρο ως μουσειακό έκθεμα σε ζώνη αντίστασης. Το πρωί της 18^{ης} Νοέμβρη βρίσκεται ανάμεσα στους 504 συλληφθέντες του Πολυτεχνείου, όπου μαζί με άλλους συντρόφους στηρίζει δυναμικά και αγωνιστικά τη συμμετοχή του στο εγχείρημα μπροστά στους δικαστές της κοινωνικής αυτοδικίας.

Στα πλαίσια του αδιάλλακτου αγώνα ενάντια στο κράτος, συμμετείχε ενεργά σε κινήσεις αντίστασης ενάντια στα σχέδια των αφεντικών, αμφισβητώντας έμπρακτα τον διαμεσολαβητικό ρόλο των συνδικάτων, με πρόταγμα την αυτοοργάνωση στους χώρους εργασίας. Μέχρι και τη στιγμή της σύλληψής του ο Ν. Μαζιώτης συμμετείχε σε κίνηση αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης, αναρχικών και αντιεξουσιαστών, στον αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού κόλπου ενάντια στην εγκατάσταση εργοστασίου χρυσού στην περιοχή τους από την καναδική πολυεθνική εταιρία TVX GOLD.

Η έμπρακτη αμφισβήτηση της κυριαρχίας του κράτους από την πλευρά των κοινωνικών αγωνιστών, η παραβίαση της επιβαλλόμενης νομιμότητάς του, η συμμετοχή σε αντιστάσεις βασισμένες στις αξίες της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης, που πάντα εμπνέονταν από τη διάθεση για την ανατροπή του ίδιου και του πολιτισμού που το συντηρεί, είναι

τα χαρακτηριστικά που ανέκαθεν προκαλούσαν την εκδικητικότητα των μηχανισμών του. Με την παρουσίαση των αγωνιστών ως τρομοκρατών το κράτος επιχειρεί να νομιμοποιήσει στη συνείδηση της κοινωνίας την επίθεση εναντίον τους.

Σε μια εποχή που το κράτος επιτίθεται σε ευρέα κοινωνικά κομμάτια και σε όλα τα επίπεδα της ζωής, για να κατασκευάσει ένα πιο ισοπεδωτικό, απάνθρωπο και καταπιεστικό μοντέλο, όλο και περισσότεροι οδηγούνται στην εξαθλίωση, χωρίς ταυτότητα, χωρίς ψευδαισθήσεις υπομονής για ένα καλύτερο μέλλον. Ολοένα και περισσότερες κοινωνικές αντιτάσεις (αγρότες, νεολαία, τοπικές κοινωνίες) αναπτύσσονται μέσα από το δίλημμα είτε της εξέγερσης είτε της σιωπής, της αλλοτρίωσης και της περιθωριοποίησης.

Αντιμέτωπο με μια τέτοια πραγματικότητα και έχοντας από καιρό εξαντλήσει τα περιθώρια διαπραγμάτευσης και αφομοίωσης, το κράτος αποκαλύπτει την ουσία του επιτρατευόμενου κάθε μέσο που θα ενισχύσει και θα προωθήσει την άμεση καταστολή της οποιας αντίστασης στα σχέδιά του: ξεκινώντας από τη σφοδρή ιδεολογική επίθεση (συκοφάντηση, διαστρέβλωση και απαξίωση των αγώνων) δικαιολογεί την ωμή βία (αστυνομοκρατία, συλλήψεις, δίκες, φυλακίσεις αγωνιστών). Όσο η τρομοκρατική και η εγκληματική του φύση γίνεται αντιληπτή στον κάθε έστω και εν δυνάμει αντιστεκόμενο, τόσο αυτό βαπτίζει τρομοκρατή κάθε υποκείμενο που έμπρακτα αμφισβητεί την εξουσία του και την αποκλειστικότητα του στην επίθεση.

Σε μια τέτοια εποχή όξυνσης ενισχύεται η διεισδυτικότητα του λόγου των αναρχικών και οι πρακτικές τους γίνονται όλο και περισσότερο οικειοποιημένες, πρεσβεύοντας για την εξουσία τον κίνδυνο τόσο της ριζοσπαστικοποίησης όσο και μιας συνολικότερης ανατρεπτικής κριτικής που οδηγεί στη συνείδηση και τη σύνδεση αυτών των αγώνων μεταξύ τους. Γι' αυτό αποκτά μέγιστη σημασία για τους κυρίαρχους η απομόνωση, ο παροπλισμός και η ομηρία τους. Στόχος της επίθεσης εναντίον τους είναι και ο παραδειγματισμός του καθένα που θα βρεθεί αντιμέτωπος με το προσχεδιασμένο του μέλλον.

Η δίωξη του Νίκου Μαζιώτη δεν μπορεί παρά να αγγίζει κάθε άτομο ή τμήμα αυτής της κοινωνίας που επιλέγει έστω και για μια στιγμή να σταθεί μαχόμενο ενάντια στον ορισμό της ζωής του. Στο πρόσωπό του χτυπιέται ένα κομμάτι της ιστορίας των αναρχικών, αφού ο ίδιος αποτελεί ζωντανό και αναπόσπαστο τμήμα τους, αλλά και οι επικίνδυνες για την τάξη επιθυμίες μιας ασφυκτιούσας κοινωνίας. Όσο το κράτος προσπαθεί να χλευάσει το πάθος μας για ελευθερία, όσο προσπαθούν να κάμψουν τη βούλησή μας για αγώνα, θα βρίσκουν μπροστά τους εντεινόμενη την οργή των εξεγερμένων συνειδήσεων.

**ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ
ΟΜΗΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

**ΑΚΟΥΣΤΕ ΚΑΛΑ
ΑΝΘΡΩΠΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ**

«ΕΙΜΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΩΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΜΟΥ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ. (...) ΔΕΝ ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΟΥΤΕ ΑΘΩΟΣ ΟΥΤΕ ΕΝΟΧΟΣ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΑΘΩΟΙ ΟΥΤΕ ΕΝΟΧΟΙ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ.»
Ν.ΜΑΖΙΩΤΗΣ

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ**

**ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ
Ο ΜΟΝΟΣ
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ**

«ΔΙΚΕΣ, ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ, ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ, ΜΙΚΡΕΣ Ή ΜΕΤΑΛΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ, ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΚΛΘΕ ΕΙΔΟΥΣ.
ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΛΘΕΙΑ ΟΤΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΣΕ ΟΠΟΙΟΝ ΚΑΤΕΥΘΙΝΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΘΟΔΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΟΝΤΙΝΕΣ ΣΤΟΝ ΕΝΟΠΛΙΟ ΑΓΩΝΑ. ΣΥΝΡΟΦΟΙ ΠΟΥ ΛΕΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΝ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΕΣ ΑΠΡΟΣΧΥΡΕΣ, ΠΟΥ ΠΡΟΩΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ, ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕ ΝΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΟΥΝ ΜΑΖΙ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.
ΦΥΣΙΚΑ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗ ΒΑΘΥΤΗΡΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ, ΟΧΙ ΤΟΣΟ ΣΤΗΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΗ ΜΕΘΟΔΟ, ΟΣΟ ΣΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ.»

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ**

Προκηρύξη και αυτοκόλλητα που κυκλοφόρησαν στην Αθήνα το Γενάρη του 98.

Σε κλοιό μολότοφ τα κρατικά οχήματα

ΣΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

ΕΘΝΟΣ, Τετάρτη 28 Ιανουαρίου 1998

51 εμπρησμοί σε 27 μέρες

Τους 51 έφθασαν οι εμπρησμοί αυτοκινήτων και άλλων τροχοφόρων από την αρχή του χρόνου, και η Αστυνομία... περιπολεί για να πιάσει τους δράστες.

Προχθές το βράδυ και χθες τα ξημερώματα οι εμπρηστές ξαναχτύπησαν καιγόνας τρία αυτοκίνητα στην Αθήνα, ένα στον Πειραιά και ένα στη Θεσσαλονίκη. Ενο ακόμα έπιασε ζημιές από φωτιά που έβαλαν άγνωστοι σε κάδο απορριμμάτων.

Για τον εμπρησμό των δύο αυτοκινήτων του ΥΠΕΧΩΔΕ, προχθές το βράδυ, στην Καλλιθέα, την ευθύνη ανέλαβε η πρωτοεμφανιζόμενη αναρχική ομάδα «Επαναστατικός Πόλεμος», που θεωρείται από την Ασφάλεια μια ακόμα ταμπέλα της ίδιας ομάδας.

Όπως είπε ο άγνωστος που τηλεφώνησε, η ενέργεια έγινε για τη λευτεριά του

αναρχικού Νίκου Μαζιώτη. Τα δύο αυτοκίνητα ήταν σταθμευμένα έξω από παράρτημα του ΥΠΕΧΩΔΕ, στην οδό Παν. Τσαλδάρη 13, και οι εμπρηστές τα πυρπόλησαν με αυτοσχέδιους μηχανισμούς που αποτελούνταν από γκαζάκια.

Λίγο μετά τα μεσάνυχτα, άγνωστοι πυρπόλησαν το Ι.Χ. αυτοκίνητο της Ε. Φραγκούλη, το οποίο ήταν σταθμευμένο στην πυλωτή πολυκατοικίας στην οδό Αγ. Νικολάου 57 στη Γλυφάδα.

Στις 5.20 χθες το πρωί οι σύγχρονοι «Νέρωνες» έβαλαν φωτιά σε δύο κάδους απορριμμάτων, στη διασταύρωση των οδών Αυτοκράτορος Ηρακλείου και Μεγάλου Αλεξάνδρου στο Μαρούσι, με αποτέλεσμα να υποστεί ζημιές το YAB-1280 Ι.Χ. αυτοκίνητο που ήταν σταθμευμένο στο σημείο.

«Ειρήνη στο Αιγαίο... πόλεμο σε κάθε συνοικία»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1998

Ή βραδυνή

ΛΗΘΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Οι «Εμπρηστές Συνείδησης» ανέλαβαν την ευθύνη για 40 εμπρησμούς και απειλούν για «πύρινες νύχτες»

ΘΑ ΚΑΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

- Στόχοι είναι αυτοκίνητα αστυνομικών, εταιριών, διπλωματών

Μια από τις τελευταίες προκηρύξεις των «Εμπρηστών Συνείδησης» που απειλούν με «πύρινες νύχτες» για 40 εμπρησμούς και απειλούν για «πύρινες νύχτες».

Η ΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΒΟΜΒΑΣ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Με την απόπειρα στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης στις 6/12/97 σκοπό είχα την αποστολή μηνύματος στους πολιτικούς, επιχειρηματικούς και αστυνομικούς κύκλους αυτής της χώρας ότι τα σχέδιά τους, επενδυτικά ή κατασταλτικά, δεν πρόκειται να περάσουν χωρίς αντίσταση.

Σκοπό είχα, επίσης, την αποστολή μηνύματος αλληλεγγύης στο δίκαιο και δυναμικό αγώνα που με κάθε μέσο διεξάγουν οι κάτοικοι των χωριών του Στρυμονικού κόλπου ενάντια στην

σχει σε μαζικές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, έχω συμμετάσχει σε καταλήψεις και συγκρούσεις με τις κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους. Σε μια συγκεκριμένη στιγμή του αγώνα μου, επέλεξα αυτόν τον τρόπο για να στείλω το πολιτικό μου μήνυμα της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Το παρελθόν μου πιστοποιεί την πολυμορφία της επαναστατικής μου δράσης.

Έχω καταδικαστεί το 1991 για την άρνησή μου να υπηρετήσω τη στρατιωτική θητεία, έχοντας κρατηθεί οχτώ μήνες στις στρατιωτικές φυλακές, ενώ εκκρεμούν ακόμα κατηγορίες για λιποταξία και προσβολή στρατεύματος.

Έχω καταδικαστεί τον Αύγουστο του 1994 μαζί με 51 άλλους συντρόφους μου για την κατάληψη του πανεπιστημίου της ΑΣΟΕ-Ε, που έγινε ως έκφραση αλληλεγγύης στους τότε αναρχικούς κρατούμενους

και απεργούς πείνας, Οδυσσέα Καμπούρη και Γιώργο Μπαλάφα.

Τέλος, έχω καταδικαστεί για τη συμμετοχή μου σε ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά γεγονότα της μεταπολιτευτικής περιόδου, την εξέγερση του Πολυτεχνείου του Νοεμβρίου του 1995, που έγινε ως έκφραση αλληλεγγύης στους εξεγερμένους κρατούμενους των φυλακών Κορυδαλλού, καθώς και στους πολιτικούς κρατούμενους εκείνης της περιόδου, στους αναρχικούς Κ. Καλαρέμα, που ήταν και απεργός πείνας, Σ. Δαπτέργολα, Οδ. Καμπούρη, Χ. Μαρίνο, Γ. Μπαλάφα, στους 4 αναρχικούς που είχαν συλληφθεί σε πορεία στη Θεσ/νίκη, καθώς και στον αρνητή στράτευσης Ν. Καρανίκα.

Είμαι αναρχικός και επιδιώκω την ολοκληρωτική καταστροφή του Κράτους και του καπιταλιστικού καθεστώτος και την αντικατάστασή του από τις αντιεξουσιαστικές Κομμούνες. Τη μόνη κατηγορία που μπορώ να δεχθώ και είναι προς τιμή μου είναι αυτή της ανατρεπτικής δράσης.

— **Ο ΜΑΖΙΩΤΗΣ** με επιστολή του στην «Ε» ομολογεί:

“ΕΓΩ ΕΒΑΛΑ ΤΗ ΒΟΜΒΑ”

εγκατάσταση βιομηχανίας χρυσού από την καναδική πολυεθνική TVX GOLD, στη βορειοανατολική Χαλκιδική.

Αναλαμβάνω, λοιπόν, πλήρως τις πολιτικές ευθύνες των πράξεών μου.

Οι «Αναρχικοί Αντάρτες Πόλεως» είμαι εγώ.

Μόνος μου κατασκεύασα και τοποθέτησα τον αυτοσχέδιο μηχανισμό στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης στις 6/12/97.

Ό,τι βρέθηκε στο σπίτι της οδού Σπάρτης 13 είναι αποκλειστικά δικό μου.

Δεν θεωρώ τον εαυτό μου ένοπλο αντάρτη, αλλά έναν κοινωνικό αντάρτη.

Αγωνίζομαι στο μέτρο των ατομικών μου δυνάμεων για την ανατροπή του Κράτους και του υπάρχοντος κοινωνικού καθεστώτος, χωρίς να απορρίπτω καμία μορφή δράσης ή να ιεραρχώ κάποια ως ανώτερη από κάποια άλλη.

Κατά τη διάρκεια της πολιτικής μου δράσης, έχω γράψει και έχω μοιράσει προκηρύξεις, έχω βγάλει και έχω κολλήσει αφίσες, έχω συμμετά-

Αν η ελευθερία είναι ένα έγκλημα για τους εχθρούς μου, τότε ναι, παραδέχομαι ότι είμαι εγκληματίας.

Αναγνωρίζω λοιπόν ως ταξικούς μου εχθρούς εκείνους οι οποίοι ανήκουν σε συγκεκριμένες κοινωνικές τάξεις ή κατηγορίες και που ευθύνονται για τα δεινά αυτού του κόσμου, τη φτώχεια, την εκμετάλλευση, την καταπίεση, τα ναρκωτικά, τις φυλακές, τους πολέμους, την περιβαλλοντική καταστροφή. Και αυτές οι κοινωνικές κατηγορίες δεν είναι άλλες από αυτές των κρατικών αξιωματούχων, των πολιτικών, των τεχνοκρατών, των μανδαρίνων του κεφαλαίου, των γραφειοκρατών, των ένστολων φονιάδων των Σωμάτων Ασφαλείας και των στρατοκρατών.

Αυτές οι κοινωνικές κάστες ποτέ δεν θα εξαφανιστούν από το προσκήνιο της ιστορίας και δεν θα παραιτηθούν ποτέ από την εξουσία και τα προνόμιά τους με τη θέλησή τους ή με την πεθιώ.

Γι' αυτό είναι αναπόφευκτος ο κοινωνικός και ταξικός πόλεμος.

Κι εγώ δεν είμαι παρά ένας πολιτικός κρατούμενος, ένας αιχμάλωτος του κοινωνικού και ταξικού πολέμου που σιγοκαίει και πολλές φορές φουντώνει στην κοινωνία.

Έγινε πολύς λόγος στα Μέσα Μετάδοσης Οργανωμένου Ψεύδους, ότι ανήκω στη «δεύτερη γενιά τρομοκρατών». Αυτές τις ερμηνείες ή καλύτερα τις παρερμηνείες, τις θεωρώ το λιγότερο γελοίες.

Έχω να πω τα εξής σε σχέση με τέτοιου είδους συγκρίσεις. Υπάρχουν τρία είδη Πολιτικής Βίας.

Η Τρομο-Κρατία, που είναι η πιο συνηθισμένη και πιο οργανωμένη, καθώς το Κράτος κατέχει το μονοπώλιο της Βίας, η «επαναστατική τρομοκρατία» οργανώσεων μαρξιστολενινιστικής ιδεολογίας, που με την ιεραρχική τους δομή αναπαράγουν τις δομές του Κράτους και οι οποίες είναι κράτος σε μικρογραφία, και η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΗ ΒΙΑ.

Οι κοινωνικές επαναστάσεις και εξεγέρσεις προωθούνται περισσότερο από αγωνιστές που δρουν στα πλαίσια ενός ανοιχτού μαζικού κινήματος, παρά από «γιακωβίνικες» λέσχες και απομονωμένες στρατιωτικές οργανώσεις μαρξιστολενινιστικής ιδεολογίας.

Τον χαρακτηρισμό λοιπόν του τρομοκράτη τον γυρίζω πίσω στους κατηγορούς μου. Είκοσι

και πλέον χρόνια αστικής κοινοβουλευτικής ψευτο-δημοκρατίας το αποδεικνύουν. Τον Ιούλη του 1976 στη διάρκεια συγκρούσεων στο κέντρο της Αθήνας μεταξύ οικοδόμων και εργαζομένων με την αστυνομία, αύρα της αστυνομίας δολοφονεί την 66χρονη Αναστασία Τσιβίκα.

Το 1978 άνδρες των ΜΕΑ δολοφονούν τον γιατρό Τσιρώνη μέσα στο σπίτι του στη Ν. Σμύρνη, όταν αυτός ανακήρυξε το σπίτι του αυτόνομη επικράτεια από το ελληνικό κράτος.

Στις 16 Νοεμβρίου 1980, στη διάρκεια της πορείας από το Πολυτεχνείο προς την αμερικάνικη πρεσβεία ξι λοκοποιούνται μέχρι θανάτου από τα ΜΑΤ ο Ιάκωβος Κουμής και η Σταματίνα Κανελλοπούλου.

Στις 17 Νοεμβρίου 1985, στη διάρκεια συμπλοκών γύρω από το Πολυτεχνείο δολοφονείται ο 15χρονος Μιχάλης Καλτεζάς από τον Μελίστα.

Το 1986 στην Καισαριανή, σε αιμαχία μεταξύ απεργών της ΕΔΟΚ-ΕΤΕΡ και ΜΑΤ, σκοτώνεται ο εργάτης Άγγελος Μαυροειδής.

Στις 9 Γενάρη 1991 ο καθηγητής Ν. Τεμπονέρας δολοφονείται από δεξιούς παρακρατικούς, που ήθελαν να σπάσουν τις μαθητικές καταλήψεις στην Πάτρα.

Στις 10 Γενάρη 1991, κατά τη διάρκεια των ταραχών που ακολούθησαν τη μαθητική πορεία που έγινε ως απάντηση στη δολοφονία του Τεμπονέρα, δακρυγόνα των ΜΑΤ πυρπολούν το πολυκατάστημα Κ. Μαρούση, όπου κάηκαν 4 ανύποπτοι πολίτες.

Στις 27 του ίδιου μήνα γνωστοποιείται ο θάνατος από βασανιστήρια του κρατούμενου στη Γενική Ασφάλεια Τούρκου πολιτικού πρόσφυγα Σουλεϊμάν Ακνάρ.

Στις 10 Γενάρη 1994 ο αστυνομικός Λαγογιάννης του Α.Τ. Μοσχάτου εκτελεί με 5 σφαίρες τον Θ. Γιάκα σε απλή εξακρίβωση στοιχείων.

Τον Δεκέμβρη του 1995 ένας Αλβανός κρατούμενος δολοφονείται κατά την απόπειρα απόδρασης από τις φυλακές Σταυρακίου Ιωαννίνων.

Τον Ιούλη του 1996 εκτελείται στην καρπίνια 52 του πλοίου ΠΗΓΑΣΟΣ στον Πειραιά ο αναρχικός Χριστόφορος Μαρίνος.

Τον ίδιο χρόνο, σε μπλόκο έξω από τη Λιβαδειά, δολοφονείται από άνδρα της Τροχαίας ο Τσιγγάνος Τάσος Μουράτης.

Τον Δεκέμβρη του 1997 ένας Αλβανός κρατούμενος δολοφονείται από τα πυρά των αστυ-

νομικών, στην απόπειρα απόδρασης από τις φυλακές Διαβατών Θεσ/νίκης.

Ο κατάλογος των δολοφονιών του «δημοκρατικού» κράτους και της «δημοκρατικής» αστυνομίας δεν έχει τέλος.

Κανένας από τους δολοφόνους ποτέ δεν πλήρωσε. Πάντα έφταιγε το θύμα γιατί είτε «αυτοκτόνησε», είτε «εξοστρακίζόταν» από λάθος ή σφαίρα ή ο αστυνομικός βρισκόταν σε «νόμιμη άμυνα». Η «Δικαιοσύνη» αθώωσε ή απάλλαξε τους δολοφόνους.

Ποιοι είναι λοιπόν οι τρομοκράτες και ποιοι οι επικίνδυνοι για την κοινωνία και τους πολίτες;

Ανήκω σε έναν πολιτικό και κοινωνικό χώρο, ο οποίος σε πολλές περιπτώσεις έχει αποδείξει την επικινδυνότητα της δράσης του για την κρατική και καθεστωτική ασφάλεια, καθώς έχει επανειλημμένα λειτουργήσει παραδειγματικά στα καταπιεζόμενα κοινωνικά στρώματα για τις μορφές πάλης και αντίστασης ενάντια στη γενικευμένη επίθεση του κράτους.

Δεν έχουμε παρά να ρίξουμε μια ματιά στα κοινωνικά γεγονότα της τελευταίας εικοσαετίας για να αποδειχθεί του λόγου το αληθές.

Στη διάρκεια του '80, όπου επικρατούσε η σοσιαλδημοκρατική διαχείριση του καπιταλισμού, το κρατικοδίαιτο μοντέλο ανάπτυξης και οι εοκικές παροχές, οι μοναδικές κοινωνικές συγκρούσεις ενάντια στο κλίμα της κοινωνικής ειρήνης και της υποταγής ήταν αυτές που προκάλεσαν οι αναρχικοί με τις καταλήψεις της περιόδου '84-'85, την πορεία ενάντια στον Λεπέν το '84, την κατάληψη του Χημείου το Μάη του '85 και τις καταλήψεις του Χημείου και του Πολυτεχνείου που έγιναν όταν δολοφονήθηκε ο Καλτεζάς.

Μετά από λίγα χρόνια, στη δεκαετία του '90, η κατάληψη ως δυναμική μορφή πάλης, αντίστασης και αυτοοργάνωσης που είχε εμπνευστές τους αναρχικούς, οικειοποιήθηκε από άλλα καταπιεζόμενα κοινωνικά κομμάτια, τους εργάτες, τους φοιτητές, τους μαθητές, τους αγρότες.

Το 1989-90, όταν κατέρρευσε η σοσιαλδημοκρατία και άρχισε η επέλαση του νεοφιλελευθρισμού, οι εργαζόμενοι στη βιομηχανία κατέλαβαν πολλά εργοστάσια στην Πάτρα, στον Πειραιά, στο Λαύριο, στο Μαντούδι (Πειραική Πατραϊκή, Αιγαίου, Σκαλιστήρη), σε μια προσπάθεια να σταματήσουν οι χρεοκοπίες των «προ-

βληματικών» επιχειρήσεων, οι ιδιωτικοποιήσεις που ως αποτέλεσμα είχαν να πεταχτούν χιλιάδες εργαζόμενοι στο δρόμο και στην ανεργία.

Το 1990-91 ξεσπά το μεγαλειώδες κίνημα των φοιτητικών και κυρίως των μαθητικών καταλήψεων με τις συγκρούσεις και την κατάληψη του Πολυτεχνείου στις 10-11 Γενάρη 1991. Στην ουσία, το μαθητικό κίνημα έριξε την κυβέρνηση της Δεξιάς στις επόμενες εκλογές, καθώς την ανάγκασε να δείξει το απάνθρωπο και αντικοινωνικό της πρόσωπο, με τη δολοφονία του καθηγητή Ν. Τεμπονέρα και των 4 πολιτών που κήκαν όταν δακρυγόνα των ΜΑΤ πυρπόλησαν το Κ. Μαρούση.

Τον Αύγουστο του 1992 ξεκινά η άγρια απεργία των εργαζομένων της ΕΑΣ με τις συγκρούσεις στα αμαξοστάσια του Βοτανικού.

Μαζικές εκδηλώσεις λαϊκής βίας, όπως καταλήψεις και εμπρησμοί νομαρχιών (Χανιά - Ιούνης '90, Ηράκλειο - Αύγουστος '91), τα μπλόκα και οι καταλήψεις βασικών οδικών και σιδηροδρομικών κόμβων από τους αγρότες την περίοδο 1995-97 ή από πολίτες τοπικών κοινωνιών ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή του τόπου τους (Καλαμάς '87, Αραβησός '89, Πουρί '93-'94, Αυλώνας - Κερατέα '96, Στρυμονικός '96-'97) αποδεικνύουν πως όταν οι καταπιεσμένοι αντιδρούν στην κρατική λαίλαπα και την επίθεση του νεοφιλελευθρισμού, οικειοποιούνται ενστικτωδώς πολλές φορές, μορφές πάλης με εξεγερσιακά χαρακτηριστικά. Μεγάλο μέρος της πολιτικής ευθύνης γι' αυτό φέρουν οι αναρχικοί, αφού φροντίζουν, ακόμη και μέσα σε περιόδους ύφεσης του κοινωνικού πολέμου, να διατηρούν πάντα ζωντανό και επίκαιρο το πρόταγμα της αντίστασης και της κοινωνικής ανατροπής.

Οι αναρχικοί, λοιπόν, που ποτέ δεν επιδίωξαν πολιτική υπεραξία και πόστα εξουσίας, δίκαια μπορούν να αισθάνονται περήφανοι που έχουν βάσει το δικό τους αποτύπωμα σε όλη αυτή την περίοδο των κοινωνικών και ταξικών αγώνων.

Στέλνω χαιρετισμούς σε όλους τους συντρόφους μου.

Αλληλεγγύη στους Κ. Καραρέμα, Σ. Δαπέργολα και Γ. Βλασσόπουλο.

Αλληλεγγύη στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες.

Αλληλεγγύη σε όλους τους εξεγερμένους.

*Νίκος Μαζιώτης, 11/2/1998
Φυλακές Κορυδαλλού - Α' Πτέρυγα*

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ...

ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΕΠΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΝΩ
ΣΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ, ΑΣΚΩΝΤΑΣ ΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ, ΘΕΜΙΤΟ
Ή ΑΘΕΜΙΤΟ, ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ:

Διαιρώντας και βασιλεύοντας
(κατασκευάζοντας ηθαστές αντι-θέσεις
ανάμεσα στους ανθρώπους,
διαιρώντας τους σε εχθρ., διαχω-
ρίζοντας τους με βάση το φύλο, το
χρώμα, τη φυλή, την ηλικία και ο,τι
άλλο επινοεί η διαστροφή τους).

Οξύνοντας την εκμετάλλευση και
απειλώντας με την εξθλίωση (οικο-
νομική και εργασιακή τρομοκρατία,
φορολογητική επίθεση).

Ενισχύοντας τον έλεγχο και την
καταστολή (μπασκοκρατία, συνθήκη
Σένγκεν).

Επιβαρύνοντας τη σιωπή νεκρο-
ταφείου στην κοινωνία (ισοπέδωση
κοινωνικών αντιτάσεων, συκο-
φάντηση των κοινωνικών αγώνων,
προώθηση της αλληγοριώσεως και της
απομνημόνευσης σε κάθε επίπεδο της

...ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΝΤΑΡΤΕΣ!

Με την υποστήριξη στο υπουργείο Βιομηχανίας
και Ενδοπίσης στις 6/12/97 σκοπεύει
την αποστολή μηνύματος στους πολιτικούς,
επιχειρηματικούς και αστυνομικούς κακούς αυτής
της χώρας ότι τα σχέδια τους, επιδοτούμενα ή
καταστάλτικα, δεν πρόκειται να περάσουν χωρίς
αυτίσταση. Σκοπό είχε επίσης την αποστολή
μηνύματος αλληλεγγύης στο δικαίο και δυναμικό
αγώνα που με κάθε μέσο διεξάγουν οι κάτοικοι
των χωριών του Στρυμονικού κόλπου εναντίον στην
εγκατάσταση βιομηχανίας χρυσού από την καναδική
πολυεθνική TVX GOLD, στη βιομηχανοταξική
Χαλκίδακη.

Είμαι Αναρχικός και επιδιώκω την ολοκληρωτική
καταστροφή του κράτους και του καπιταλιστικού
καθεστώτος και την αντικατάστασή του από τις
αντιφασιστικές κομμουνιστές. Τα μόνα κατηγορία που
μπορώ να δεχθώ και είναι προς τιμή μου είναι
αυτά της αναρχικής δράσης. Αν η
ελευθερία είναι εύκολη για τους εχθρούς μου, τότε ναι,
παράδειχομαι ότι είμαι εγκληματίας. "Η.Μαζιώτης

ΔΕ Θ' ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΟΜΗΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

★ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΠΟΙΟΝ ΕΠΙΛΕΓΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΔΕΙΧΘΕΙ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

Πυρήνας ΑΝΑΡΧΩΝ
Αναρχική ομάδα ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΕΞ ΕΤΑΣΗ

Ενας ταγματάρχης μάρτυρας του Μαζιώτη

«Εγώ είμαι αναρχικός και αρνώνμαι την ένταξη των εθνικών συνόρων. Γιατί αντέχεις διγμορφία να υπακούω σ' ένα κράτος που είναι τόσο εγγλεμιστικό, μαζωτικό, τόσο σκληρό, τόσο στυγνό;... το ότι με συνέλαβαν με ε-κρήματα και άλλα σημαίνει ότι δεν είναι κατά της βίας. Αλλά πιστεύω σ' έναν προοδευτικό ο-γκισμό, σε μια ένθερμη αυτοάνη-στη. Πιστεύω της σκοπός εντά-σσεται η δύση μου».

Μ' αυτά τα λόγια ο Νίκος Μαζιώτης υπαρκτοποίησε χίτες τον εαυτό του ενόσω του Πε-νταμύλου, Στρατοδικείου που του επέβαλε εφάπαξ ποινή φυ-λάκισης 10 μηνών για άρνηση στράτευσης ως αναρχικός συ-νέδοσης.

Από την ποινή αυτή απαφέ-θηκε ο χείνους κλήτηρός του, δηλαδή 3 μήνες και 9 μέρες.

Ο Νίκος Μαζιώτης, που πον-από λόγος ηρόδης με επιστολή του στην «Ε» ανέλαβε εξ' ολο-κλήρου «ως πολιτικές ενότητες των παιδιών του», ομολογώ-ντας ότι «ο αναρχικός αντιπα-ρτεζ παλαιών είναι έγω» και ότι «ο ίδιος, μαζωκιστής και το-ποθετής τη βούβρα στο ντορο-γένο Βιομηχανίας», χίτες στο δι-καστήριο παραδέχτηκε ακόμη ότι «γνώ ήμουν που έλαγα τη σημαία στο Πολυτεχνείο το 1975».

Χίτες: ο Μαζιώτης, που είναι ήδη προσηλυτισμένος μαρτυ-ρικός για τα τότε γεγονότα που τον αποδοκνάν, μεταφέρθηκε

Επείσοδο μιστού ομόδας νεσρών και ανδρών της ΕΛ.Δ.Σ., έξω από το Στρατοδικείο

στο Στρατοδικείο Αθήνας, γιατί «αυτή η φωνή είναι η σημαία». Στο δικαστήριο παρέθεσαν το-πεί του εφάπαξ ποινή, ανέμενα τους και ο αποκαταστά ταγμα-τάρχη και ομήτορα «αναρχο-μα συνθήματα όπως «λευτεριά στο σύνταγμα Μαζιώτη», «είν-νός» κατά δήλωση του.

«Πιστεύω σ' έναν προοδευτικό ογκισμό, σε μια ένθερμη αυτοάνηστη. Πιστεύω της σκοπός εντάσσεται η δύση μου».

Καν. Σαφινός. Μετά το τέλος της υποθέτης ομόδας νεσρών ε-πατέθηκε με πέτες κατά των φεουδών του Μαζιώτη και προοδευτικών φεουδών του νητο μαζωκιστή.

Η απολογία του Ν. Μαζιώτη είναι από το στρατοδικείο στο Ρουφ στις 17 Φλεβάρη '98, όπου δικαζόταν με την κατηγορία της λιποταξίας για την άρνησή του να υπηρετήσει τη στρατιωτική θητεία. Λίγους μήνες μετά, στις 23 Οκτώβρη '98, το Αναθεωρητικό Στρατοδικείο στο Ρουφ τον καταδίκασε τελεσίδικα σε ποινή φυλάκισης 8 μηνών (από τους οποίους είχε εκτίσει τους 3 σε παλαιότερη κράτησή του). Η ποινή αυτή εξαγοράστηκε μετά από δημόσια συγκέντρωση χρημάτων.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΟΥ ΡΟΥΦ

Αρνούμαι την κατηγορία της λιποταξίας. Η κατηγορία που αρμόζει είναι άρνηση της στρατιωτικής θητείας ή αν θέλετε ανατρεπτική δράση πάνω σε αυτή τη βάση (του στρατού). Δεν είμαι λιποτάκτης για τον εξής συγκεκριμένο λόγο: δεν έχω παρουσιαστεί σε στρατόπεδο, δεν ορκίστηκα ότι θα εκτελέσω εντολές ανωτέρων γιατί δεν δέχομαι κανέναν ανώτερο, ούτε φόρεσα τη στρατιωτική στολή, ούτε το ελληνικό εθνόσημο, οπότε δεν βλέπω για ποιο λόγο κατηγορούμαι ως λιποτάκτης.

Αν με κατηγορούσατε για ανυποταξία μπορώ να πω ότι είναι βάσιμη η κατηγορία. Το ότι μου έδωσαν φύλλο πορείας από τις φυλακές Αυλώνας να πάω στο 563 τάγμα πεζικού στη Νιγρίτα, δεν σημαίνει ότι υπήρξα ποτέ φαντάρος. Ποτέ δεν πήγα, ούτε καν πλησίασα την πύλη του στρατοπέδου του 563 τάγματος. Από το '90 και το '91 όταν ξαναβρέθηκα σε αυτή την αίθουσα, εξήγησα και πιο συγκεκριμένα τους λόγους που αρνήθηκα να υπηρετήσω. Είπα ότι είμαι αναρχικός. Δεν υπηρετώ το συγκεκριμένο μηχανισμό γιατί θέλω την ανατροπή όλου του συστήματος του οποίου είναι μηχανισμός ο στρατός. Δεν αρνήθηκα τη θητεία γιατί έχω πρόβλημα με τη βία ή και τα όπλα γενικά. Το γεγονός ότι πιάστηκα με τρία πιστόλια και δέκα κιλά δυναμίτη σημαίνει ότι δεν είμαι ειρηνιστής ούτε έχω πρόβλημα με τη βία. Και εγώ βέβαια θα ήθελα έναν κόσμο χωρίς βία, αλλά δεδομένου ότι υπάρχει καταπίεση την αποδέχομαι σαν ενεργητική αυτοάμυνα και σε αυτά τα πλαίσια εντάσσω και τη δράση μου. Για να σας δώσω να καταλάβετε τι θέση παίρνω απέναντι στην ιδεολογία του κράτους περί έθνους και πατρίδας, θα σας πω ότι έχω καταδικαστεί για την εξέγερση του Πολυτεχνείου '95 όπου κήκε η σημαία. Κήκαν αρκετές σημαίες. Εγώ μάλιστα ήμουν ο φυσικός αυτουργός του εμπρη-

σμού της δεύτερης σημαίας. Τη βγάλαμε έξω από την πρυτανεία και την κάψαμε μπροστά.

Πρόεδρος Στρατοδικείου: Δεν έχει σχέση αυτό με την έρευνα που κάνουμε.

- Φυσικά έχει σχέση η ελληνική σημαία με το στρατό. Να φέρω ένα παράδειγμα. Εγώ επικαλούμαι την κατασταλτική δράση του στρατού, και συγκεκριμένα την εισβολή του στρατού στο Πολυτεχνείο του '73. Και μας είπαν τότε οι δικαστές και οι μάρτυρες κατηγορίας στο εφετείο του Πολυτεχνείου '95 ότι στην ουσία το τανκ γκρέμισε την ελληνική σημαία από την πύλη του Πολυτεχνείου, και εγώ ανταπάντησα στην απολογία μου ότι αυτοί που μπήκαν στο Πολυτεχνείο, το τανκ και οι λοκατζήδες, σκότωσαν 24 άτομα γύρω από το Πολυτεχνείο ακριβώς μπροστά από την ελληνική σημαία. Αυτό τι αποδεικνύει; Ότι στην πραγματικότητα, όπως και εγώ υποστηρίζω, δεν έχω εθνικούς εχθρούς αλλά έχω ταξικούς εχθρούς. Οι δικοί μου οι εχθροί και οι εχθροί των συντρόφων μου όπως καταθέσανε, δεν είναι έξω από τα σύνορα, είναι μέσα στα σύνορα. Είναι ο μηχανισμός και το καθεστώς το οποίο εσείς υπηρετείτε. Τα σώματα ασφαλείας, οι πολιτικοί -οι επαγγελματίες πολιτικοί γιατί και εγώ θεωρώ τον εαυτό μου πολιτικό αλλά δεν είμαι επαγγελματίας και καλά κάνω που δεν είμαι-, το κεφάλαιο, οι γραφειοκράτες, όλοι αυτοί θεωρώ πως είναι ταξικοί εχθροί γιατί θέλουν να ορίσουν τη ζωή μου με αντικειμενικό κριτήριο το κέρδος και εγώ δεν το γουστάρω αυτό το πράγμα. Το Πολυτεχνείο του '73 ήταν...

Πρ. Στρ. : Κύριε κατηγορούμενε θα αναφερθείτε σε ό,τι έχει σχέση με την κατηγορία σας.

**“ΔΕΝ ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΟΥΤΕ ΑΘΩΟΣ ΟΥΤΕ ΕΝΟΧΟΣ,
ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΑΘΩΟΙ
ΟΥΤΕ ΕΝΟΧΟΙ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ.”**

N.Μαζιώτης

Ο Ν. Μαζιώτης με συνεπή και συνεχή δράση στο κοινωνικό πεδίο, εξέφρασε την αδιαλλαξία του απέναντι στο κράτος και τους θεσμούς του, αρνήθηκε ολικά να στρατευτεί, συμμετείχε και συνελήφθη για την αλληλεγγύη του στους Ο. Καμπούρη και Γ. Μπαλαφα το '94, και ως εξεγερμένος στο Πολυτεχνείο του '95. Στάθηκε αλληλέγγυος στον αγώνα των κατοίκων του Στραμνικικού Κόλπου ενάντια στα σχέδια της πολυεθνικής TVX GOLD.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ (ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ, ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...)**

**ΝΑ ΕΝΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ι Α

**ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ**

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

**ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 17 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ 9.00 ώρα ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΕΙΟ ΡΟΥΦ
ΟΠΟΥ ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ Ο Ν. ΜΑΖΙΩΤΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΤΟΥ ΑΡΝΗΣΗ ΝΑ ΣΤΡΑΤΕΥΕΙ**

- Από την αρχή έχω πει ότι αρνούμαι την κατηγορία.

Πρ. Στρ. : Για ποιους λόγους...

- Αυτούς ακριβώς τους λόγους πάω να εξηγήσω.

Πρ. Στρ. : Δεν θα ανατρέξουμε τόσα χρόνια πίσω...

- Νομίζω ότι ακόμα και με τους νόμους τους δικούς σας είμαι ελεύθερος να πω αυτά που πιστεύω πως έχουνε σχέση με την κατηγορία. Τελευταία φορά που πιστεύω πως έχει βάψει ο ελληνικός στρατός τα χέρια του στο αίμα «Ελλήνων» -γιατί και εδώ έχω μια ένσταση κατά πόσο είμαστε Έλληνες- τα έχει βάψει με αίμα εξεγερμένων (στο εσωτερικό, όχι στο εξωτερικό), στο Πολυτεχνείο του '73. Αλλά όπως είχα εξηγήσει και το '91, αυτό ήταν το τελευταίο α-

πό ένα σωρό παραδείγματα κατά τα οποία ο ελληνικός στρατός, από το 1830 που φτιάχτηκε ελληνικό κράτος μέχρι σήμερα, έχει αποδείξει την αιματοβαμμένη του δράση. Για παράδειγμα απ' ό,τι ξέρω ο ελληνικός στρατός ξεκίνησε σαν βαυαρικό επαγγελματικό σώμα που ούτε καν τους αγωνιστές του '21 δεν δεχότανε. Η δράση του μέχρι το 1909 που έγινε το πραξικόπημα στο Γουδί, ήταν η καταστολή εξεγερσεων κολίγων και αγροτών όπως για παράδειγμα αυτό που έγινε στο Κιλελέρ: Έλληνες χωρικούς εκτέλεσε ο ελληνικός στρατός. Το 1896 στην εξέγερση των μεταλλωρύχων του Λαυρίου πάλι Έλληνες εργάτες εκτέλεσε ο στρατός. Βέβαια υπάρχουν και περιπτώσεις που επενέβαινε στην πολιτική ζωή του τόπου. Για παράδειγμα, έχει κάνει ένα σωρό πραξικοπήματα: το 1909, η δικτατορία του Πάγκαλου το 1924-25, ο Μεταξάς το 1936-41, με τελευταίους τους απριλιανούς. Να αναφέρω και το πραξικόπημα εναντίον του Μακαρίου που ήταν ευθύνη των Ελλήνων συνταγματάρχων και έδωσε την αφορμή στον Αττίλα να επέμβει στην Κύπρο. Όλα αυτά είναι δημιούργημα του ελληνικού στρατού.

Από μικρούς μας μαθαίνουν την ελληνική ιστορία αλλά εγώ έχω διαφορετική ερμηνεία πάνω σε αυτή. Ποτέ δεν δέχτηκα ότι η φυλή που ανήκουμε είναι η πιο άγια και ότι όλοι οι γείτονές μας είναι εγκληματίες. Από το '74 και μετά, στη μεταπολίτευση, ο στρατός περιορίστηκε στα στρατόπεδά του. Δεν τον ξαναβλέπουμε στην πολιτική ζωή του τόπου και ο ρόλος του περιορίστηκε στη στρατιωτική θητεία. Τι ρόλο παίζει η θητεία και γιατί την ανέφερα; Για το λόγο που ανέφερα και όλα αυτά τα παραδείγματα. Η θητεία έχει σκοπό να διαπαιδαγωγήσει ανθρώπους ανδρείκελα, ανθρώπους δούλους, ανθρώπους που όπως λέει ο όρκος «ορκίζομαι να εκτελέσω διαταγές ανωτέρων χωρίς ουδεμία αντίρρηση» -πράγμα το οποίο εγώ δεν δέχομαι. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα: Γιατί έχουμε πρόβλημα όταν οι Γερμανοί έκαψαν το Δίστομο, τα Καλάβρυτα, ή όταν οι Βούλγαροι έκαψαν το Δοξάτο και εκτέλεσαν από 16 έως 60 χρονών όλον τον πληθυσμό; Μήπως και αυτοί τον ίδιο όρκο δεν υπηρετού-

Βέβαια τώρα έχουν αλλάξει οι εποχές. Εγώ σε καμία περίπτωση δεν θα πολεμούσα, δεν θα έπιανα όπλο για λογαριασμό του ελληνικού κράτους, δηλαδή δεν θα πολεμούσα ακόμα κι αν γινόταν εισβολή. Βέβαια σίγουρο είναι, αν γίνει τέτοιος πόλεμος, ότι εγώ και κάποιοι άλλοι θα εξαφανιστούμε, θα φυλακιστούμε, θα εκτελεστούμε...

Θα ήθελα να αναφερθώ λίγο και στο ρόλο του στρατού σήμερα, δηλαδή στα είκοσι τελευταία χρόνια, από τη μεταπολίτευση και μετά, εφόσον έχουν αλλάξει οι εποχές. Το βασικό επιχείρημά σας είναι ότι ο στρατός υπερασπίζεται τα σύνορα της χώρας.

Πρ. Στρ. : Το δικαστήριο δεν προβάλλει επιχειρήματα.

- Ο μηχανισμός που υπηρετείτε τέλος πάντων. Εκτός από τα πάμπολλα παραδείγματα που η δράση του στρατού στρεφόταν στο εσωτερικό (Πολυτεχνείο, Λαύριο, Κιλελέρ, Μακρό-

νησος, εμφύλιος πόλεμος το '49, εθνική διαπαιδαγώγηση του στρατοπέδου Μακρονήσου, στρατόπεδο Καλπακίου, εθνική διαπαιδαγώγηση των δικτατοριών του Πάγκαλου, του Μεταξά, των απριλιανών), υπάρχουν και εξωτερικές επεμβάσεις του ελληνικού στρατού, έξω από τα σύνορα, αλλά όχι φυσικά για λογαριασμό «αλύτρωτων αδερφών», «σκλαβωμένων...» : Για παράδειγμα, το '18 είχε στείλει σώμα ο Βενιζέλος στην Ουκρανία για να καταπνίξει με τη βοήθεια των Αγγλογάλλων τη σοσιαλιστική επανάσταση που είχε ξεσπάσει τότε στη Ρωσία. Το '50, όταν η Αμερική έγινε κηδεμόνας της Ελλάδας, στάλθηκε σώμα στην Κορέα. Ούτε εκεί πιστεύω ότι υπήρχαν «αλύτρωτοι και σκλαβωμένοι» στην άλλη άκρη του Ειρηνικού.

Από το '90 και μετά έχουμε την περιβόητη Νέα Τάξη Πραγμάτων. Τι σημαίνει Νέα Τάξη Πραγμάτων; Σημαίνει πτώση του κομμουνιστικού μπλοκ, άνοιγμα των αγορών για τα κεφάλαια της Δύσης στην Ανατολική Ευρώπη και στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Το ελληνικό κεφάλαιο αυτοδύναμο πλέον είναι κύριος επενδυτής στα Βαλκάνια, στην Ανατολική Ευρώπη και στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Τι σχέση έχει ο στρατός τώρα; Έχει και παραέχει, διότι έχει αναβαθμιστεί ο ρόλος του και αυτό το δείχνουν τρία παραδείγματα από το '90 μέχρι το '97. Έχουν σταλεί τρεις φορές έξω από τα σύνορα της πατρίδας τους ελληνικά στρατεύματα: μια φορά με την κρίση στον Περσικό στην «καταιγίδα της ερήμου» στάλθηκε το «Έλλη» και το «Λήμνος», τα οποία δεν πήραν άμεσα -επιχειρησιακά- μέρος στον πόλεμο με το Ιράκ. Παρ' όλα αυτά συμμετείχαν στο εμπάργκο κατά του Ιράκ που σημαίνει ότι και η Ελλάδα έχει ευθύνη που αυτή τη στιγμή ο Ιρακινός λαός πεινάει ή δεν έχει φάρμακα ή νοσοκομειακή περίθαλψη. Το '96 μετά τον εμφύλιο στη Βοσνία πάλι στάλθηκε εκστρατευτικό σώμα. Δεν νομίζω ότι στη Βοσνία έχουμε το πρόσχημα των «αλύτρωτων αδερφών που είναι τέσσερις αιώνες σκλαβωμένοι», «καταπιεσμένοι» κλπ. Το τελευταίο είναι το '97. Δεν έχει περάσει ένας χρόνος που στάλθηκε σώμα στην Αλβανία. Αυτές οι τρεις εκστρατείες δεν έγιναν φυσικά για τα συμφέροντα κανενός ελληνικού λαού, κανενός Έλληνα πολίτη απλού ή φτωχού ή καταπιεσμένου. Έγιναν για συγκεκριμέ-

Ο ΝΙΚΟΣ ΜΑΖΙΩΤΗΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΔΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕΤΑΜΟΥΡΓΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΗ ΤΥΧ GOLD

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 ΟΚΤΩΒΡΗ '98, ΣΤΙΣ 9:00 ΤΟ ΠΡΩΙ, ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΟΥ ΡΟΥΦ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΕΙ ΤΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

ΑΔΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

να συμφέροντα, για το συμφέρον του ελληνικού κεφαλαίου. Δηλαδή στη Βοσνία έγινε γιατί ανοίγεται μια καινούρια αγορά για πρώτες ύλες και εκμετάλλευση εργατικού δυναμικού για το ελληνικό κεφάλαιο. Το ίδιο και στην Αλβανία. Και ο Περσικός είναι μια προσπάθεια αναδιανομής ζωνών επιρροής, που θέλει να λάβει το ελληνικό κεφάλαιο μερίδιο. Εν τέλει, το βασικό επιχείρημα που λέει ότι ο στρατός υπάρχει για την ειρήνη, πιστεύω ότι είναι ψέμα. Κανένας στρατός οποιοδήποτε εθνικού κράτους δεν υπάρχει για να εγκαθιδρύει καμία ειρήνη, αν και πιστεύω ότι ενώ πριν 150 χρόνια έφτιαχνε εθνικά σύνορα τώρα τα καταργεί. Στην Ευρώπη υπάρχουν διεθνείς συμμαχίες, η ΔΑΣΕ, η Ευρωπαϊκή Ένωση ακόμα και στρατός διεθνής ταχείας επέμβασης, ευρωπαϊκός, που συμμετέχουν όλοι οι εμπλεκόμενοι, που σημαίνει ότι δεν υπάρχει εθνικό επιχείρημα. Στα πλαίσια αυτά κάποια στιγμή και ο μηχανισμός ο δικός σας θα φτιάξει έναν επαγγελματικό στρατό, στα πρότυπα της Αμερικής ή της Αγγλίας, χωρίς βέβαια να καταργήσει τον εφεδρικό στρατό και το διαπαιδαγωγικό του ρόλο προφανώς. Αλλά ένας καλά οργανωμένος, εξοπλισμένος, μικρός και ευέλικτος επαγγελματικός στρατός, που να εξυπηρετεί τα συμφέροντα τα οποία προανέφερα, είναι πιο συμφέρουσα λύση από

ένα δυσκίνητο εφεδρικό στρατό, που θα υπάρχουν και κάποιοι λιποτάκτες και ανυπότακτοι σαν κι εμένα, αρνητές στράτευσης και κάποιοι αιρετικοί και ανυπάκουοι.

Εν τέλει πιστεύω ότι για να γίνει αυτή η περιβόητη ειρήνη που όλοι λένε, πρέπει να ανατραπεί παγκόσμια το σύστημα του καπιταλισμού, να καταργηθούν τα σύνορα, να καταστραφούν οι στρατοί, όλος αυτός ο μηχανισμός.

Πρ. Στρ. : Πού θέλετε να καταλήξετε κύριε, πού θέλετε να καταλήξετε με αυτά;

- Να καταργηθεί το κράτος και το καπιταλιστικό σύστημα σε παγκόσμια κλίμακα. Κατέληξα.

Πρ. Στρ. : Εξ' αυτού του λόγου πιστεύετε ότι είστε ολικός αρνητής στράτευσης;

- Είμαι κοινωνικός επαναστάτης και γι' αυτούς τους λόγους αρνήθηκα τη στρατιωτική θητεία.

Πρ. Στρ. : Και για αυτό το λόγο πιστεύετε ότι δεν γίνετε ποτέ λιποτάκτης;

-Φυσικά.

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Γράμμα του Νίκου Μαζιώτη από τον Κορυδαλλό

[Λίγο πριν τις 9 το βράδυ τη Δευτέρα του Πάσχα, 20 Απριλίου, εξεγείρονται οι κρατούμενοι της Β' και της Γ' πτέρυγας των φυλακών Κορυδαλλού.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα, και πριν εξαπλωθεί η εξέγερση και σε άλλες πτέρυγες, ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ και ΕΚΑΜ εισβάλουν στο χώρο των φυλακών και χτυπούν τους εξεγερμένους. Πριν τα μεσάνυχτα η εξέγερση έχει κατασταλεί και ο υπουργός δικαιοσύνης Ε. Γιαννόπουλος συγκαίρει τις κατασταλτικές δυνάμεις για «την επιβολή του κράτους» και «την αποκατάσταση της τάξης».

Οι κρατούμενοι της Β' και της Γ' πτέρυγας κλείνονται στα κελιά και ξυλοκοπούνται άγρια από ΕΚΑΜίτες και δεσμοφύλακες. Για πολλές μέρες παραμένουν απομονωμένοι στα κελιά χωρίς να τους επιτρέπεται η έξοδος στο προαύλιο της φυλακής και η επικοινωνία με τον έξω κόσμο (δικηγόρους, συγγενείς κ.λπ).

Τα ΜΜΕ αποσιωπούν την αστυνομική βία. Σύμφωνα με αυτούς έγινε «περιορισμένη χρήση δακρυγόνων» και «οι κρατούμενοι οδηγήθηκαν πίσω στα κελιά τους»...]

Χθες επιτέλους επιβλήθηκε η «Δικαιοσύνη». Οι λυσσασμένοι για βία, ξύλο και αίμα άνδρες των ΜΑΤ και ΕΚΑΜ χόρτασαν να δέρνουν και να κακοποιούν εξεγερμένους «εγκληματίες».

Επιτέλους εχθές η αστυνομία και το υπουργείο «δικαιοσύνης» πήραν τη ρεβάνς από την εξέγερση του Νοεμβρίου του '95.

Όσο ξύλο δεν έριξαν τότε, το έριξαν χθες. Ίδρωσαν κυριολεκτικά.

Επιβλήθηκε ο Νόμος, η Τάξη και γιατί όχι, ας πούμε τα «ανθρώπινα δικαιώματα».

Το έγκλημα «κατεστάλη» και μάλιστα «ανώδυνα» καθώς ο υπουργός «δικαιοσύνης» δήλωσε ότι «δεν άνοιξε ρουθούνι».

Γι' αυτό εμείς στην Α' πτέρυγα που δεν συμμετείχε στην εξέγερση και ήμασταν κλεισμένοι στα κελιά, ακούγαμε τις «χαρούμενες» φωνές των εξεγερμένων της Γ' πτέρυγας να ουρλιάζουν και να σφαδάζουν την ώρα που τους ποδοπατούσαν και τους κακοποιούσαν τα τάγματα Ες Ες της «δικαιοσύνης», των ΜΑΤ και ΕΚΑΜ.

«Πείστηκαν» και «σωφρονίστηκαν» με το κα-

λό ότι έπρεπε να γυρίσουν στα κελιά τους, ενώ οι πιο «κακοί», οι πρωταίτιοι μετά τα ανάλογα «χάδια» των φρουρών και των σωφρονιστικών υπαλλήλων «πείστηκαν» να κλειστούν στα πειθαρχεία και τις απομονώσεις για να παραδειγματιστούν περισσότερο και να μεταφερθούν μετά σε άλλα «σωφρονιστικά» ιδρύματα όπου θα τύχουν ιδιαίτερης «φιλοξενίας».

Επιτέλους, η κοινωνία ολόκληρη και οι γύρω κάτοικοι του Κορυδαλλού μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι και σε κατάσταση Αναστάσιμης κατάνυξης.

Δεν μπορεί μερικές δεκάδες τσογλάνια, Αλβανοί «κακοποιοί» και οι Έλληνες συνεργάτες τους, να τους χαλάνε τη χώνεψη του σουβλισμένου οβελία με τις αποδράσεις, τις φωτιές και τις κραυγές τους.

Όλοι οι φορολογούμενοι πολίτες μπορούν να αισθάνονται υπερήφανοι που τους κλέβει το κράτος, που τα λεφτά τους «πιάνουν τόπο», για να εξοπλιστούν με όπλα, κλοπη, δακρυγόνα, αλεξίσφαιρα γιλέκα και να χρηματοδοτηθούν οι μισθοί των ΜΑΤ και ΕΚΑΜ, οι οποίοι κυριολεκτικά ιδρώνουν ρίχνοντας ξύλο και βγάζουν έτσι το ψωμί τους.

Επιτελούν «κοινωνικό λειτουργήμα».

Διότι όλα όσα καταστραφήκανε, καίκανε ή λεηλατήθηκαν, τα τζάμια, οι πόρτες, τα παράθυρα, τα τηλέφωνα, τα στρώματα, αξίζουν περισσότερο από τις ζωές, τη σωματική ακεραιότητα και την αξιοπρέπεια μερικών δεκάδων ή εκατοντάδων κρατουμένων.

Η ιδιοκτησία του κράτους αλλά και γενικά η ιδιοκτησία, αξίζει πιο πολύ από τις ζωές και την αξιοπρέπεια των κρατουμένων και η προβολή της θεωρείται μεγαλύτερο έγκλημα.

Ακόμα και η απόδραση θα μπορούσαμε να πούμε ότι θεωρείται έγκλημα και αχαριστία συνάμα για την «ευγενή» φιλοξενία των φυλακών.

Δεν δικαιολογείται με τίποτα ούτε η απόδραση, ούτε η εξέγερση!

Πράγματι, το σύστημα «σωφρονισμού» αποδίδει. Χθες αποδείχτηκε.

Αλλά και οι «λειτουργοί» της Αλήθειας, οι δημοσιογράφοι, παρουσίασαν τα γεγονότα έτσι «ακριβώς» όπως ήταν.

Όχι μόνο το έγκλημα στη χώρα μας είναι αλβανικής καταγωγής όπως διατυμπανίζουν τόσον καιρό, αλλά και οι εξεγέρσεις στις φυλακές είναι αλβανικής καταγωγής και οργανωμένες ταυτόχρονα από σκοτεινά κυκλώματα.

Αλλά αν υπάρχουν σκοτεινά κυκλώματα στις φυλακές, ακόμα και στο βαθμό που λένε ότι υποκινούν «ελεγχόμενες» εξεγέρσεις, αυτά τα κυκλώματα δεν μπορεί να υφίστανται εν αγνοία ή χωρίς τη συμμετοχή της ίδιας της υπηρεσίας των φυλακών και κάποιων δικαστών και εισαγγελέων, που υποκριτικά δηλώνουν ότι θα πατάξουν τη διαφθορά και το εμπόριο ναρκωτικών μέσα στη φυλακή.

Ας μην κοιμούνται τόσο ήσυχοι οι αξιωματούχοι της «Δικαιοσύνης», των φυλακών και της αστυνομίας.

Αυτό που έγινε χθες ήταν μια προσωρινή «στρατιωτική» νίκη των δυνάμεων του κράτους επί των εξεγερμένων των φυλακών, αλλά και όλων των κρατούμενων γενικότερα, γιατί φυσικά το μήνυμα της καταστολής των εξεγερμένων της Γ' πτέρυγας του Κορυδαλλού στέλνεται σε όλους τους κρατούμενους όλων των φυλακών και σε όλους τους επίδοξους δραπετές.

Το μίσος, η καταπίεση, η βία, τα απωθημένα, οι στερήσεις του χρόνιου εγκλεισμού, η αντικοινωνικότητα και η επιθυμία για εκδίκηση συσσωρεύονται και θα ξαναξεσπάσουν.

Να 'ναι σίγουροι γι' αυτό όλοι οι «λειτουργοί» της «δικαιοσύνης».

Το ξέρουν βέβαια και το φοβούνται και ίσως την επόμενη φορά, γιατί πάντα υπάρχει επόμενη φορά, ίσως δεν θα είναι τόσο καλά όπως χθες.

Όσο υπάρχουν τα κοινωνικά αίτια, η οικονομική ανισότητα, η εκμετάλλευση, οι ταξικές και κοινωνικές διαιρέσεις, η καταπίεση του κράτους, τότε θα υπάρχει και το «έγκλημα» και όσο υπάρχουν φυλακές θα γίνονται και εξεγέρσεις και το ξέρουν καλά και αυτό οι «λειτουργοί» της «δικαιοσύνης».

Όμως αυτοί από το ίδιο το έγκλημα ζουν και εξαρτώνται.

Η ίδια τους η ύπαρξη ως κοινωνικών παρασείτων είναι μια από τις πηγές δημιουργίας και αναπαραγωγής του εγκλήματος συνολικότερα.

Το ποιοι είναι εγκληματίες έχει αποδειχτεί α-

κόμα και στις περιπτώσεις εξεγέρσεων, όπως του '90, όπου δεσμοφύλακες και διευθυντές, όπως αυτός των φυλακών Αγ. Στεφάνου Πάτρας στην εξέγερση του '96, που πιάστηκαν όμηροι από κρατούμενους και απελευθερώθηκαν στη συνέχεια χωρίς να κακοποιηθούν.

Από όποια πλευρά και να το δει κανείς, πάντα οι εξεγέρσεις των φυλακών, και κυρίως οι καλά οργανωμένες και ελεγχόμενες από τους κρατούμενους, όπως και όλες οι κοινωνικές εξεγέρσεις, παίζουν έναν προοδευτικό ρόλο ως μοχλός πίεσης στις συνθήκες που επικρατούν.

Υπό την πίεση των εξεγέρσεων στις φυλακές, όπως για παράδειγμα τον Οκτώβριο του '90 που έγιναν πανελλαδικά, νομοθετήθηκαν κάποια «προοδευτικά» μεταρρυθμιστικά μέτρα, όπως ο διαχωρισμός χρήστη και «εμπόρου ναρκωτικών», η νομοθέτηση των 3/5 αναστολής της ποινής, το σπάσιμο των ισοβίων, η νομοθέτηση των 2/5 για ποινές φυλάκισης μέχρι 5 χρόνια.

Και πάντα μετά τις εξεγέρσεις αποσυμφορούνται οι φυλακές οι οποίες είναι υπερπλήρεις και σε κελιά του ενός, όπως είναι τα κελιά του Κορυδαλλού, που μένουν 2, 3 και μερικές φορές 4 κρατούμενοι.

Για παράδειγμα το '90 οι κρατούμενοι ήταν γύρω στις 11.500 και σήμερα, μετά την εξέγερση του '95, ο αριθμός τους έχει πέσει στις 6.500.

Όποια «πρόσδος» κι αν υπήρξε ποτέ, δεν έγινε από τις ανθρωπιστικές προθέσεις κάποιου υπουργού, εισαγγελέα, δικαστή, αρχιφύλακα, αλλά από τις βίαιες πιέσεις των κρατούμενων.

Η εξέγερση είναι η «μαμή» της ιστορίας.

Όποια όμως «προοδευτικά» μεταρρυθμιστικά μέτρα κι αν γίνουν δεν πρόκειται να εξανθρωπιστεί ο βάρβαρος και υπάνθρωπος θεσμός των φυλακών, και όσο κι αν «καλλωπιστούν» τα αποκρουστικά κτίρια των φυλακών δεν πρόκειται να κρύψουν ό,τι χειρότερο έχουν επινοήσει τα «σκατεμένα μυαλά» των λειτουργών-βασανιστών της «δικαιοσύνης».

21/4/98, Φυλακές Κορυδαλλού, Α' Πτέρυγα,
Ν. Μαζιώτης

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ-ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΣΤΟΝ «ΙΟ» ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ

Επειδή περισσότερο έχουν μιλήσει άλλοι για μένα (Αστυνομία, δημοσιογράφοι), παρά εγώ για τον εαυτό μου και την υπόθεση που είμαι προφυλακισμένος, θέλω να ξεκαθαρίσω κάποια πράγματα, με αφορμή το δημοσίευμα του «Ιού» της 23ης Μαΐου, που είχε τον τίτλο «Ένας χρήσιμος πολιτικός κρατούμενος» και που παρουσιάζει μια εντελώς διαστρεβλωμένη εικόνα για την υπόθεσή μου, αλλά και για τον αναρχικό χώρο.

Παρ' όλο που με την ξεκάθαρη ανάληψη ευθύνης έχω απομυθοποιήσει το μυστήριο του «τρομοθέαματος» και τα σενάρια αστυνομικών και δημοσιογράφων, καθώς και τη σκευωριολογία των «προοδευτικών» αριστερών υπερασπιστών (δημοσιογράφων και πολιτικών μαϊντανών) των μέχρι τώρα συλληφθέντων για παρόμοιες δυναμιζές ενέργειες, το δημοσίευμα του «Ιού» κινείται στα ίδια πλαίσια κατασκευής «ενόχων», «τρομοκρατών», από μια άλλη όμως διαφορετική σκοπιά.

Μέχρι τώρα η υπεράσπιση -αριστεροί, «προοδευτικοί», «δημοκράτες»- όσων δήλωναν αθώοι (και καλά κάνανε και δήλωναν αθώοι), αναθεμάτιζαν την «ένοπλη βία», υποστηρίζοντας ότι οι συλληφθέντες δεν έχουν καμία σχέση -«τα καλά παιδιά»- με τέτοιον είδους «σκοτεινές μεθοδεύσεις», καταπίνοντας το δόλωμα του κράτους και διαστρεβλώνοντας την ίδια την ουσία του ανατρεπτικού αγώνα.

Τώρα που βγήκε κάποιος και δήλωσε «ένοχος», εσείς προσπαθείτε να βρείτε πάλι εξηγήσεις -με διαφορετικό τρόπο αυτή τη φορά, αλλά με τον ίδιο προφανή στόχο- στη σεναριολογία περί κρατικών «τρομοκρατικών» σχεδιασμών και στη θυματοποίηση αγωνιστών.

Εν ολίγοις, το δημοσίευμα του «Ιού» ισχυρίζεται ότι εγώ «εξωθήθηκα» από το κράτος στο να γίνω βομβιστής, έπειτα από μια διαδοχή διώξεων της «έκφρασης της πολιτικής μου γνώμης» (δημόσια δήλωση ολικής άρνησης στράτευσης) ή για την «απλή συμμετοχή μου σε καταλήψεις σχολών» (ΑΣΟΕΕ '94, Πολιτεχνείο '95), εμφανίζοντάς με το προφίλ του «απελπισμένου», που εξωθείται από την καταστολή στο να βάσει βόμβες, δίνοντας άλλοθι

για ακόμη μεγαλύτερη καταστολή. Και αυτό δεν είναι παρά μια ενορχηστρωμένη κρατική πολιτική -των μυστικών υπηρεσιών- για να «τσιμπήσει» ο αναρχικός χώρος.

Δεν υπάρχει ίχνος αλήθειας σ' αυτό το επιχείρημα, καθώς και σε όλο το δημοσίευσμά σας. Δεν είμαι ούτε «απελπισμένος», ούτε με έχουν «στριμώξει» όπως νομίζετε, ούτε ο αναρχικός χώρος είναι «έρμαιο» ή ενάλωτος στις ραδιουργίες των κρατικών μυστικών υπηρεσιών. Δεν θα μπω στην ανάγκη να απαντήσω στο ψευδοδίλημμα που υπονοείται πίσω από το κείμενό σας, «νομιμότητα» ή «παράνομία», ψευδοδίλημμα που θυμίζει την εποχή που η Αριστερά στην Ιταλία -στη δεκαετία του '70-αναπαρήγαγε το επιχείρημα του κράτους «ή με τη δημοκρατία ή με τους τρομοκράτες», ρίχνοντας «νερό» στο «μύλο» του κράτους για να καταστείλει το επαναστατικό κίνημα. Νομιμότητα ή παράνομία είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος, είναι επιχείρημα του κράτους και των φορέων της κυρίαρχης ιδεολογίας, συμπεριλαμβανομένης της Αριστεράς, που μόνο στόχο έχει την περιθωριοποίηση, την εγκληματοποίηση και τον παρωπλισμό των αγωνιστών.

Στο δημοσίευσμά σας αποσιωπάτε σκόπιμα πολλά πράγματα. Δεν αναφέρετε πουθενά ότι είμαι αναρχικός. Αποκρίπτετε το ότι η ολική άρνηση στράτευσης είναι μέρος της αναρχικής εξεγερτικής δράσης. Δεν μπήκα φυλακή γιατί έκανα μια ιδεολογική απλά δήλωση, αλλά γιατί δεν πήγα στο στρατό ως αποτέλεσμα της αναρχικής μου προοπτικής. Αν έκανα απλά μια αντιμιλιταριστική δήλωση και πήγαινα να υπηρετήσω στο στρατό, θα διωκόμουν τελικά; Σαφώς όχι, κι εδώ αποδεικνύεται το γελοίο του ισχυρισμού σας. Δεν δίδεται κανείς για ιδεολογικές δηλώσεις, αλλά για ανατρεπτικές και εξεγερσιακές πρακτικές.

Οι πέντε «αφισοκολλητές - υποστηρικτές» που συνελήφθησαν και κακοποιήθηκαν από την αστυνομία (όχι τον Ιούλη, αλλά τον Σεπτέμβριο του '91, παρामीνη της δίξης μου στο Ρουφ) δεν ήταν απλοί αφισοκολλητές, αλλά α-

γριοι νεολαίοι είχαμε μείνει με τη θέλησή μας, και το κίνητρο της εξέγερσης ήταν η έκφραση αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αναρχικούς εκείνης της εποχής, καθώς και στους εξεγερμένους κρατούμενους του Κορυδαλλού.

Για τις δίκες που ακολούθησαν την εξέγερση του Πολυτεχνείου του '95, γράφετε ότι έγιναν κάτω από συνθήκες που θυμίζουν άλλες εποχές και στιγματίζονται από ειδικές εκθέσεις έγκυρων οργανώσεων, όπως η «Διεθνής Αμνηστία». Είναι καταγέλαστη η άποψή σας, ότι το δικαστήριο για το Πολυτεχνείο '95 «στιγματίστηκε» από τη Διεθνή Αμνηστία που είναι «έγκυρη». Έγκυρα είναι μόνο τα πρόσωπα που αγωνίζονται, έγκυροι είναι μόνο οι ίδιοι οι αγωνιστές και ο ίδιος ο αγώνας. Οι δίκες του Πολυτεχνείου στιγματίστηκαν από τη δική μας στάση, που υπερασπιστήκαμε τη συμμετοχή μας στην εξέγερση που αποτελούσε πράξη αλληλεγγύης, όπως προανέφερα. Αν παρουσάζαμε τον εαυτό μας

ναρχικοί και αλληλέγγυοι, όχι στο πρόσωπό μου, αλλά σε ένα συνολικά ανατρεπτικό αγώνα, του οποίου μέρος ήταν η ολική άρνηση στράτευσης, για την οποία διωκόμουν. Αποκρίπτετε το γεγονός ότι η κατάληψη της ΑΣΟ-ΕΕ, τον Αύγουστο του '94, δεν ήταν μια απλή κατάληψη «διαμαρτυρίας» 52 «νέων», όπως λέτε, αλλά 52 αναρχικών, που έγινε ως πράξη αλληλεγγύης στους τότε φυλακισμένους Καμπούρη και Μπαλάφα.

Στην περίπτωση του Πολυτεχνείου '95, είχατε επιδοθεί σε μια εκστρατεία συκοφάντησης και απόκρυψης των εξεγερσιακών χαρακτηριστικών του, όπου τάχα είχαν «εγκλωβιστεί» εκατοντάδες «νέοι», ενώ στην πραγματικότητα οι 500 και πλέον εξεγερμένοι αναρχικοί και ά-

ως «θύμα της κρατικής καταστολής» ή «εγκλωβισμένοι», όπως μας παρουσιάζετε εσείς, εξομοιώνοντας αγωνιστές και μετανιωμένους, τότε θα αθωνονόμασταν, όπως έγινε με τους μετανιωμένους, και προφανώς δεν θα ζούσαμε σε «άλλες εποχές».

Δεν αναφέρετε πουθενά στο κείμενό σας ότι η βόμβα στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης, για την οποία πήρα την ευθύνη, έγινε ως πράξη αλληλεγγύης στον αγώνα των χωριών του Στρυμωνικού, ενάντια στο κράτος και την TVX. Δεν είναι τυχαίο ότι η βόμβα στο υπουργείο Βιομηχανίας, η εξέγερση του Πολυτεχνείου '95, η κατάληψη της ΑΣΟΕΕ το '94 και η αμφοσκόληση την παραμονή της δίχης μου στο Ρουφ, ήταν όλες πράξεις αλληλεγγύ-

ης, πράγμα που εσείς παραλείπετε να αναφέρετε. Οι παραλείψεις αυτές είναι πολλές για να είναι τυχαίες, είναι μέρος της προσπάθειας διαστρέβλωσης, απόκρυψης και λασπολογίας την οποία επιχειρείτε.

Η φυλάκισή μου στη δεδομένη στιγμή δεν είναι αποτέλεσμα μιας «προμελετημένης πολιτικής διώξεων», όπως λέτε, που στηρίχθηκε μόνο και μόνο στη δημόσια διατύπωση των ιδεολογικών μου θέσεων, αλλά αποτέλεσμα των επιλογών μου, αποτέλεσμα της έμπρακτης αλληλεγγύης, όσον αφορά τον αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού. Αυτό που ενδέχεται να φοβάστε είναι αυτό που φοβάται το ίδιο το κράτος, τη σύνδεση των αναρχικών με τα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια. Αυτό που μας εξωθεί εμάς τους αναρχικούς είναι η κοινωνική αθλιότητα και η αναγκαιότητα της έμπρακτης αλληλεγγύης σε κάθε αντιστεκόμενο κοινωνικό κομμάτι ή άτομο, γεγονός το οποίο είναι χαρακτηριστικό του αναρχικού χώρου και για αυτό διώκεται και ποινικοποιείται όπως στην περίπτωση μου.

Όλες οι εκδηλώσεις κοινωνικής λαϊκής βίας και εξέγερσης των τελευταίων χρόνων, στις περισσότερες από τις οποίες όχι μόνο δεν έλειψαν οι αναρχικοί, αλλά με τον ένα ή τον άλλο τρόπο συνδέθηκαν με τα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια, όπως έγινε στην Αραβησό το '89, στο Μαντούδι το '90, στα μαθητικά του '90-'91, στην ΕΑΣ το '92, στο Πουρί το '93, στο Στρυμονικό και τελευταία στον πρόσφατο αγώνα των καθηγητών, όλοι αυτοί οι αγώνες δεν είχαν να αντιμετωπίσουν μόνο τη δίωξη του κράτους, αλλά το χειρότερο ήταν και είναι η διαστρέβλωση, το καπέλωμα και η χειραγώγηση εκ μέρους των επαγγελματιών υπερασπιστών από την Αριστερά και όλα τα παρακλάδια της, από τα ελεγχόμενα συνδικάτα, τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, τα κόμματα, όλους όσοι είναι ποτισμένοι από το κρατικό δηλητήριο της ιεραρχίας και της γραφειοκρατίας των «ειδικών», των «προοδευτικών», των «εναλλακτικών», όλους όσοι με το αζημίωτο σπεύδουν να υπερασπίσουν τα «θύματα» της κρατικής καταστολής, όλους όσοι μιλάνε για «δημοκρατικό διάλογο» με τον ταξικό και κοινωνικό εχθρό, το κράτος, όλους όσοι παρουσιάζουν τους αγωνιστές ως προβοκάτορες, τους αναρχικούς ως τρομοκράτες, όλους όσοι θέτουν το δίλημμα «νομιμότητα ή παρανομία»,

όλους όσοι είναι ο «δούρειος ίππος» όλων των κοινωνικών αγώνων, οι πραγματικοί προβοκάτορες που τους υπονομεύουν εκ των «έσω».

Η ύπαρξη των αναρχικών από μόνη της είναι πρόβλημα για το κράτος, αλλά και για κάθε ενσωματωμένο στο σύστημα πολιτικό χώρο, όπως η Αριστερά. Σημασία δεν έχει να αναγνωριστώ ως ένας «χρήσιμος πολιτικός κρατούμενος», ούτε επιδιώκω να αποφυλακιστώ πάση θυσία και με οποιοδήποτε κόστος, με τη «γραμμή» και τη φόρμουλα που εσείς προωθείτε τόσα χρόνια στην πλάτη των φυλακισμένων αναρχικών. Δεν «χρειάζομαι» επαγγελματίες και εργολάβους της αλληλεγγύης που να με κόβουν και να με ράβουν στα μέτρα τους. Σημασία έχει ο στόχος ενός αγωνιστή να είναι ανατρεπτικός και αναλόγως να είναι και τα μέσα ανατρεπτικά, γιατί «ο σκοπός δεν αγγίζει τα μέσα».

Όσο για τους «αυτόκλητους υπερασπιστές», που διψούν για «αίμα» και «θύματα», τέτοιοι αυτόκλητοι είναι αυτοί που, σαν κι εσάς, με όπλο τη δημοσιογραφική καρέκλα ή κάποιους άλλους αριστερούς διανοούμενους που λαχταρούν όχι «τρίλεπτα», αλλά ημίωρα στην τηλεόραση ή ολόκληρες σελίδες στον Τύπο, κάθεστε και γράφετε ανακρίβειες, ψέματα, αποκρύπτετε και διαστρεβλώνετε καταστάσεις, και το «παίζετε» στην πλάτη των φυλακισμένων αναρχικών, εκ του ασφαλούς «αγωνιστές».

Έγκυροι στο να μιλάνε για αγώνες είναι οι ίδιοι οι αγωνιστές, οι δοκιμασμένοι στη φωτιά των κοινωνικών αγώνων, οι μαρτυρούμενοι από τα δακρυγόνα και τις φωτιές των οδοφραγμάτων, αυτοί που έχουν πολεμήσει στις συνελεύσεις των εξεγερμένων, αυτοί που μετρώνε μήνες και χρόνια φυλακή στην πλάτη τους, όπως εγώ και οι σύντροφοί μου, και όχι οι διάφοροι αριστεροί «προοδευτικοί» μιλντανοί και τα διάφορα «γραφεία διεκπεραίωσης παροχής υπηρεσιών αλληλεγγύης» ή οι «έγκυρες» οργανώσεις, τύπου Διεθνούς Αμνηστίας.

Νίκος Μαζιώτης, (Κορυδαλλός, Α' Πτέρυγα)

Το κείμενο αυτό δημοσιεύτηκε στις 11 Ιουλίου '98

Συμβολή του Ν. Μαζιώτη στην εκδήλωση αλληλεγγύης στη Θεσσαλονίκη

Το κείμενο που ακολουθεί στάλθηκε από τον σύντροφο και διαβάστηκε σε εκδήλωση-συζήτηση αλληλεγγύης που έγινε στη Θεσσαλονίκη στις 31/10 και 1/11/98.

Στέλνω από τη φυλακή τους ολόψυχους χαιρετισμούς μου στους συντρόφους της Θεσσαλονίκης που οργανώνουν την εκδήλωση αυτή, χαιρετισμούς σε όλους τους συντρόφους γενικά, αλλά ιδιαίτερα στους αγωνιζόμενους κατοίκους των πέντε χωριών του Στρυμονικού κόλπου, που δυναμικά αντιστέκονται στην κατασκευή βιομηχανίας χρυσού από την πολυεθνική TVX Gold στον τόπο τους.

Πέρα από τους άξονες της εκδήλωσης-συζήτησης που έχουν βάλει οι σύντροφοι από τη Θεσσαλονίκη, εγώ θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο κύρια ζητήματα: τα επενδυτικά και αναπτυξιακά σχέδια που αφορούν τα λεγόμενα «μεγάλα έργα», που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη στον τόπο μας, και τη σύνδεση των αναρχικών επαναστατών με τους κοινωνικούς αγώνες.

Αυτήν την περίοδο, στα πλαίσια της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης που ξεκίνησε από το 1989-90 και που κύρια χαρακτηριστικά της είναι η σταδιακή κατάργηση του κράτους πρόνοιας, η μείωση των κοινωνικών παροχών, οι ιδιωτικοποιήσεις επιχειρήσεων, οι απολύσεις εργαζομένων, η αποβιομηχάνιση και η συρρίκνωση του αγροτικού πληθυσμού, βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη διάφορα γιγαντιαία επενδυτικά και «αναπτυξιακά» έργα, όπως είναι το νέο αεροδρόμιο της Αθήνας που κατασκευάζεται στα Σπάτα, η περιφερειακή οδός Ελευσίνας-Σταυρού-Σπάτων (Αττική Οδός), το ΜΕΤΡΟ Αθηνών, το υπό μελέτη ΜΕΤΡΟ Θεσσαλονίκης, η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, η Εγνατία Οδός, η διαπλάτυνση των υφιστάμενων εθνικών και επαρχιακών οδών, ο εξωραϊσμός λιμανιών και αεροδρομίων σ' όλη τη χώρα.

Στα πλαίσια αυτών των έργων εντάσσεται και η κατασκευή της μονάδας χρυσού από την TVX στην περιοχή των χωριών της βορειοανατολικής Χαλκιδικής, η οποία είναι και η μεγαλύτερη επένδυση απ' όλα τα υπό μελέτη και κατασκευή μεγάλα έργα, επένδυση αξίας περίπου 60 δις.

Η κοινωνία βομβαρδίζεται σχεδόν σε καθημερινή βάση, από τα ελεγχόμενα από το κράτος και το ιδιωτικό κεφάλαιο προπαγανδιστικά μέσα, ότι όλα αυτά τα έργα και οι επενδύσεις γίνονται για την εξυπηρέτηση των κοινωνικών αναγκών. Όμως, πίσω από τους όρους που συνηθίζουν να χρησιμοποιούν οι κρατικοί αξιωματούχοι, όροι όπως «εκσυγχρονισμός», «ανάπτυξη», «πρόοδος», βρίσκεται όχι η εξυπηρέτηση των κοινωνικών αναγκών, αλλά η μεγιστοποίηση των κερδών των μεγιστάνων του κεφαλαίου, των ιδιοκτητών των τεχνικών εταιριών που αναλαμβάνουν την κατασκευή των μεγάλων έργων, των κρατικών αξιωματούχων και γραφειοκρατών που εισπράττουν μίζες για την ανάθεση των έργων σε συγκεκριμένες εταιρίες, των πολυεθνικών των οποίων τα εμπορεύματα θα διακινούνται στους ταχείς λεωφορειόδρομους των νέων εθνικών οδών και στα εκσυγχρονισμένα λιμάνια και αεροδρόμια, μειώνοντας έτσι το κόστος της διακίνησης των εμπορευμάτων.

Τα μεγάλα αναπτυξιακά έργα εντάσσονται στη γενική αναδιάρθρωση που επιχειρεί το κεφάλαιο διεθνώς όσο και εδώ για την ολοκληρωτική επικράτηση και δικτατορία της αγοράς.

Άλλωστε, η ένταξη του ελληνικού κράτους στην ΟΝΕ (Οικονομική και Νομισματική Ενοποίηση) έχει ως προϋπόθεση, εκτός από τη μείωση του πληθωρισμού, των κρατικών δαπανών και του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού, τη σχετική ολοκλήρωση αυτών των έργων που θα βοηθήσουν στην όσο το δυνατόν ταχύτερη διακίνηση των εμπορευμάτων των πολυεθνικών εταιριών μέσα στα όρια του ευ-

...ο οποίος βρίσκεται φυλακισμένος από τις 13/1/98 μετά από απόπειρα έκρηξης στο Υπουργείο Ανάπτυξης σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού κόλπου

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ ...
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ...

...οι οποίοι αντιτίθενται δυναμικά στη ληστεία για τις κοινωνικές και καταστροφικές για το περιβάλλον της περιοχής επίθεση της πορτογαλικής εταιρείας εξόρυξης χρυσού TVX GOLD σε αγαστή συνεργασία με το κράτος και την Ευρωπαϊκή Ένωση

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΕΥΖΗΤΗΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 31/10/98, 6:30μμ

✓ Ο ρόλος του ιδιοβουλευτή της «ανάπτυξης» για την αναδιάρθρωση της κυριαρχίας και την ισχυροποίηση της.

✓ Τα συνολικότερα επενδυτικά σχέδια καταστροφής, εκμετάλλευσης και αφοίμασης περιοχών της Πυροβόλης Μεσογείου από την κυρίαρχία.

✓ Ο πορτογαλικός κοινωνικός αγώνας των κατοίκων του Στρυμονικού κόλπου ενάντια στην κατασκευή μονάδας επεξεργασίας χρυσού.

**ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ
ΕΣΤΙΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Αναρχική ομάδα ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΓΕ ΣΤΑΣΗ
Αναρχικές Συλλογικότητες και συντεχνίες από Αθήνα

ΚΥΡΙΑΚΗ 1/11/98, 6:30μμ

✓ Η αιχμαλωσία του αναρχικού Ν. Μαζιώτη και η πολυμορφία των κοινωνικών αγώνων.

✓ Η κοινωνική αλληλεγγύη ενάντια στην αιχμαλωσία αγωνιστών όταν καταδύνηται της όφουσας του κοινωνικού πολέμου.

✓ Οι δυνατότητες σύνθεσης αθώων και προκτικών αγωνιζόμενων ανθρώπων ενάντια στους επιβεβλημένους από το κράτος, διαχωρισμούς.

σίγουρη δουλειά θα αποδειχτούν ψεύτικες.

Αλλά αυτός είναι και ο τρόπος λειτουργίας του κεφάλαιου, το γεγονός ότι βλέπει τους ανθρώπους και τη γη ως αντικείμενα χρήσης, ως αναλώσιμα εργαλεία εκμετάλλευσης που, αφού θα τους αφαιμάξει, ότι μπορεί να μετατραπεί σε χρήμα και κέρδος, θα πετάξει τους μεν εργαζόμενους ως άχρηστους, τη δε γη θα την αφήσει κατεστραμμένη.

Ο αγώνας των κατοίκων του Στρυμονικού έχει τεράστια σημασία που ξεπερνά τα τοπικά χαρακτηριστικά του, γιατί είναι ένας αγώνας που σαμποτάρει όχι μόνο την επένδυση της TVX, αλλά και ολόκληρη τη λογική των μεγάλων έργων, τη «λογική» της «ανά-

πτυξης» και του «εκσυγχρονισμού» που δεν είναι τίποτε άλλο από τη μεγιστοποίηση της εκμετάλλευσης και των κερδών του κεφάλαιου, και αντιπαραθέτει το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου, δικαίωμα των ανθρώπων συνολικά όπου κι αν βρίσκονται, είτε στη γειτονιά είτε στην πόλη, στο χωριό ή στους εργασιακούς χώρους, να αποφασίζουν από κοινού και συλλογικά για τις τύχες της ζωής τους και του τόπου τους και να μην ανέχονται να αποφασίζουν άλλοι (το κράτος) ερήμην τους.

Ο αγώνας των κατοίκων του Στρυμονικού σαμποτάρει και εκθέτει το ελληνικό κράτος διε-

ρωπαϊκού υπερκράτους.

Είναι σίγουρο όμως ότι όλες αυτές οι επενδύσεις και τα μεγάλα έργα έχουν ημερομηνία λήξης και αφήνουν πίσω τους κατεστραμμένη γη και περιβαλλοντική υποβάθμιση.

Είναι σίγουρο ότι η TVX για παράδειγμα, στην περίπτωση που κατασκευάσει το εργοστάσιο στη Χαλκιδική, αφού μέσα σε λίγα χρόνια εξαντλήσει τα ελάχιστα κοιτάσματα χρυσού της περιοχής, θα φύγει, απολύοντας όλους τους εργαζόμενους, αφήνοντας πίσω της «κρανίου τόπο». Όλες οι υποσχέσεις που θα έχουν δώσει στους κατοίκους της περιοχής για χρόνια και

θνώς απέναντι στους εταίρους του της ευρωπαϊκής καπιταλιστικής συμμαχίας (Ευρωπαϊκή Ένωση), στο ότι αδυνατεί να επιβάλλει με τη βία ή με την εξαπάτηση τις θελήσεις της διεθνούς αυτής συμμαχίας, έχοντας απέναντί του απλούς εξεγερμένους ανθρώπους. Σαν τέτοιος άλλωστε γίνεται αντιληπτός αυτός ο αγώνας και από τους κοινωνικούς και ταξικούς αντιπάλους του, τους πολιτικούς, επιχειρηματικούς και αστυνομικούς κύκλους.

Η αξία όμως των κοινωνικών αγώνων συνολικά βρίσκεται στη συνάρτηση στόχων και μέσων, ιδιαίτερα στην περίπτωση που ο τρόπος που διεξάγονται ξεπερνούν τους κατεστημένους θεσμούς και παίρνουν εξεγερσιακά χαρακτηριστικά.

Για τους αναρχικούς, τους ανθρώπους που επιδιώκουν τη συνολική ανατροπή της υπάρχουσας κοινωνικής τάξης πραγμάτων σε παγκόσμιο επίπεδο, την ανατροπή του Κράτους, όλων των κρατών, της δομής της ιεραρχίας και της κυριαρχίας του κεφαλαίου, για τους ανθρώπους που θέλουν να κρατούν πάντοτε ζωντανό μέσα στην κοινωνία, ακόμα και σε περιόδους ύφεσης, το πνεύμα της εξέγερσης και της ανατροπής, είναι αυτονόητο ότι η θέση τους και το πεδίο δράσης τους βρίσκονται μέσα σ' όλους τους κοινωνικούς αγώνες, ανεξάρτητα από τα διαφορετικά χαρακτηριστικά τους.

Διότι όλοι οι αγώνες που διεξάγονται από διαφορετικά κοινωνικά στρώματα (εργαζόμενοι, μαθητές, αγρότες, πολίτες τοπικών κοινωνιών) είναι άμεσα συνδεδεμένοι μεταξύ τους, έχουν τον ίδιο κοινό εχθρό, το Κράτος και το κεφάλαιο, και διεκδικούν όλοι την ελευθερία να αποφασίζουν οι ίδιοι οι άνθρωποι για τον αυτοέλεγχο της ζωής τους.

Πάρα πολλές φορές, σύντροφοί μας, είτε ως πυρήνες ή σε μικρές ομάδες, βρέθηκαν μέσα σε αγώνες και δοκίμασαν τις δυνάμεις τους στο κοινωνικό πεδίο τα τελευταία χρόνια. Για παράδειγμα, σύντροφοι από τη Θεσσαλονίκη βρέθηκαν το 1989 στην Αραβισσό, σε έναν αγώνα τοπικού περιβαλλοντικού χαρακτήρα, όπου συμμετείχαν στις συγκρούσεις των κατοίκων με τα ΜΑΤ και κάποιοι απ' αυτούς συνελήφθη-

σαν. Άλλοι αναρχικοί σύντροφοι συμμετείχαν στην κατάληψη των μεταλλείων στο Μαντουδι της Εύβοιας το 1990. Η παρέμβαση των αναρχικών ήταν καταλυτική στο μαθητικό κίνημα και στις καταλήψεις της περιόδου 1990-91.

Τον Αύγουστο του 1992 πολλοί σύντροφοι από την Αθήνα συμμετείχαν στις συγκρούσεις με την αστυνομία στο πλευρό των απολυμένων οδηγών της ΕΑΣ στα αμαξοστάσια του Βοτανικού. Σύντροφοί μας επίσης βρέθηκαν στο Πουρί του Πηλίου και στο Βόλο την άνοιξη του '94, σε έναν αγώνα τοπικού περιβαλλοντικού χαρακτήρα. Ήταν η πρώτη φορά που είχε ποτέ πραγματοποιηθεί διαδήλωση στο Βόλο στα μεταπολιτευτικά χρόνια.

Από τα τέλη του '96 σύντροφοι από την Αθήνα συνδέθηκαν με την υπόθεση των εργοστασίων της TVX στη Χαλκιδική και ήρθαν σε επαφή με κατοίκους της περιοχής, και από το Δεκέμβριο του '97, μετά τα επεισόδια που έγιναν στην περιοχή στις 9 Νοέμβριο, δημιουργήθηκε μια πλατιά συνέλευση συντρόφων με σκοπό την πραγμάτωση της αλληλεγγύης στο συγκεκριμένο αγώνα.

Πρόσφατα, τον Ιούνιο του '98, αναρχικοί σύντροφοι στάθηκαν αλληλέγγυοι στον αγώνα των αδιόριστων καθηγητών ενάντια στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, συμμετέχοντας είτε στις συνελεύσεις των καθηγητών είτε στους αποκλεισμούς και στις συγκρούσεις με την αστυνομία έξω από τα εξεταστικά κέντρα.

Ο αναρχικός χώρος είναι ο μοναδικός πολιτικός χώρος που έχει σταθεί αλληλέγγυος στους αγώνες και στις διεκδικήσεις των φυλακισμένων για καλύτερες συνθήκες στις φυλακές. Ήταν ο μοναδικός χώρος που πραγματοποίησε εκδηλώσεις και διαδηλώσεις αλληλεγγύης, όπως είχε γίνει τον Οκτώβριο του '90 όταν είχαν εξεγερθεί οι περισσότερες φυλακές της χώρας ή όταν μέσα από το κατελιμμένο Πολυτεχνείο στην εξέγερση του Νοέμβριο του '95 διακήρυσσε την αλληλεγγύη του στους στασιαστές κρατούμενους του Κορυδαλλού, λειτουργώντας παράλληλα και σαν αντιπερισπασμός.

Η επιρροή των αναρχικών και των πρακτικών τους είναι δεδομένη εδώ και πολλά χρόνια, από τις αρχές της δεκαετίας του '80, στη νεο-

λαία.

Στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '80, μέσα σε μια περίοδο κοινωνικής ύφεσης, «ειρήνης» και υποταγής που είχε επιβάλει το τότε σοσιαλδημοκρατικό καθεστώς, οι αναρχικοί και η άγρια νεολαία, η νεολαία που δεν καλούνεται στα διάφορα κομματικά και καθωσπρέπει κοινωνικά πρότυπα, συγκρούστηκαν πολλές φορές στο κέντρο της Αθήνας με τα ΜΑΤ και κατέλαβαν σχολές και πανεπιστήμια (Χιμείο Μάης '85, Χιμείο και Πολυτεχνείο Νοέμβρης '85), αντιστεκόμενοι στο κύμα της αστυνομικής καταστολής των χρόνων '84-'85.

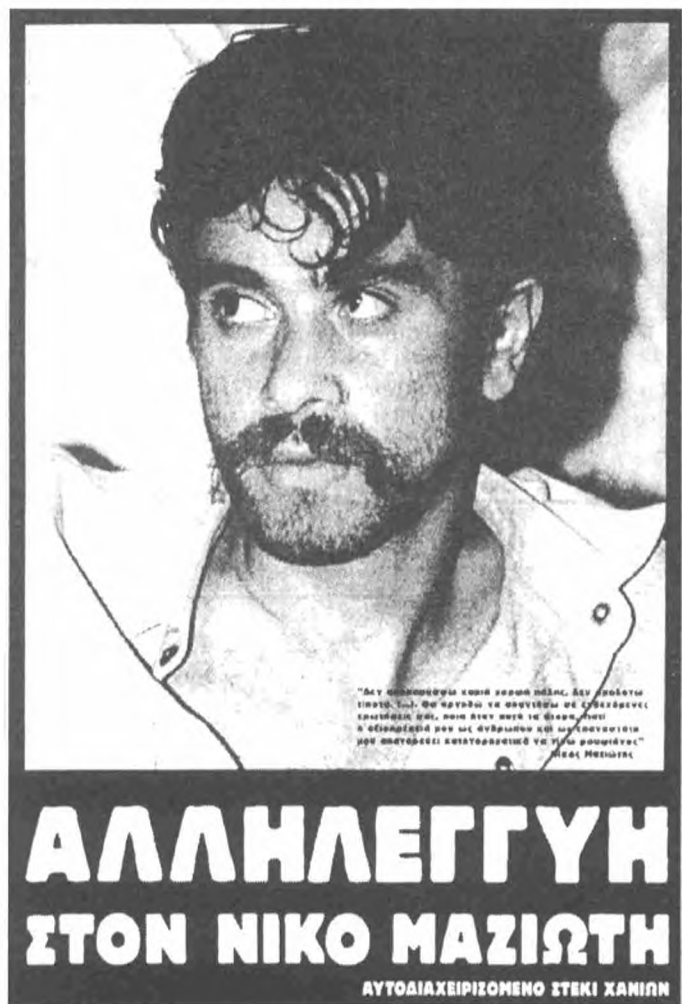
Η κατάληψη ως μορφή πάλης, αντίστασης και αυτοοργάνωσης διατήρησε την επικαιρότη-

τά της μέσα από τη δράση των αναρχικών που καταλάμβαναν σχολές και πανεπιστήμια στο κέντρο της Αθήνας (γιατί οι σχολές ήταν το μοναδικό ελεύθερο έδαφος κοινωνικών εκδηλώσεων και αντιστάσεων, και απαγορευόταν η είσοδος των κατασταλτικών δυνάμεων του κράτους), ώστε αργότερα, στη δεκαετία του '90, να γίνει εύκολα οικειοποιήσιμη από άλλες κοινωνικές ομάδες που αντιστέκονταν στη νεοφιλελεύθερη επίθεση. Αυτό αποδεικνύει το παράδειγμα των εργατικών εργοστασιακών καταλήψεων του 1989-90 στο Μαντουδί, στο Λαύριο, στην Πάτρα, στον Πειραιά, το παράδειγμα των μαθητικών καταλήψεων του 1990-91, τα αγροτικά μπλόκα του '95-'97 ή το παράδειγμα των

κατοίκων του Στρυμονικού που κατέλαβαν την εθνική οδό Θεσσαλονίκης-Καβάλας το Φλεβάρη του '96 ως πρώτη αντίδραση στα σχέδια της κατασκευής του εργοστασίου της TVX και που αργότερα συγκρούστηκαν δύο φορές με την αστυνομία.

Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι οι διάφορες καταλήψεις σχολών από τους αναρχικούς και την άγρια νεολαία, κυρίως του Πολυτεχνείου που ήταν και είναι σύμβολο και χώρος κοινωνικής αντίστασης από το '73 μέχρι σήμερα, το Πολυτεχνείο του '85, του '88, του '90, του '91 και '95, είναι άμεσα συνδεδεμένα με το Μαντούδι, το Λαύριο, τις μαθητικές καταλήψεις, το Βοτανικό της ΕΑΣ το '92, τα αγροτικά μπλόκα και την υπόθεση της TVX στη Χαλκιδική.

Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι παρόλη τη συκοφάντησή και τη λάσπη που δεχόμαστε ως αναρχικοί σχεδόν καθημερινά από τα προπαγανδιστικά μέσα, παρόλο που δεχόμαστε επιθέσεις απ' όλους τους καθεστωτικούς πολιτικούς χώρους, από τη Δεξιά και την Αριστερά, από α-

Αφίσα που κυκλοφόρησε στην Κρήτη το Γενάρη του '98

ντιπολιτευτικούς ή εναλλακτικούς χώρους που όλοι όμως έχουν το ίδιο πρότυπο κοινωνικής διαχείρισης, το Κράτος, και που σκοπό έχουν να μας περιθωριοποιήσουν, παρόλα αυτά το αναρχικό κίνημα με τις μικρές δυνάμεις του έγινε πηγή έμπνευσης και επιρροής για άλλα κοινωνικά κομμάτια που είτε συνειδητά είτε ενστικτωδώς παραδειγματίζονται και οικειοποιούνται δυναμικές και συγκρουσιακές μορφές πάλης.

Ακριβώς γι αυτό το λόγο οι αναρχικοί μπορούν να θεωρούνται επικίνδυνοι από το κράτος και γι' αυτό είναι ο πρώτος στόχος της καταστολής. Κι όλα αυτά συμβαίνουν ακόμη κι αν μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας δείχνουν να υιοθετούν τα ψεύδη και τις συκοφαντίες που έχει εξαπολύσει το κράτος εναντίον μας, ακόμη κι αν δείχνουν να δυσφορούν με τις ιδέες, τις μεθόδους και τις πρακτικές μας.

Εκτός όμως από τη συκοφάντηση των αναρχικών, το Κράτος χρησιμοποιεί πάνω στους καταπιεσμένους, με τη βοήθεια των ΜΜΕ αλλά και των κομματικών και πολιτισμικών θεσμών και μηχανισμών, την τακτική του «Διαίρει και Βασίλευε», σπέρνοντας έτσι τη διχόνοια και τη σύγχυση ανάμεσα στα καταπιεσμένα κοινωνικά κομμάτια που ενίοτε αντιστέκονται στα σχέδια του νεοφιλελευθερισμού, με σκοπό να τα στρέψει το ένα ενάντια στο άλλο. Μ' αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνει να μην ενωθούν οι κοινωνικοί αγώνες μεταξύ τους.

Η υφιστάμενη μάλιστα νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση παρουσίασε την τακτική αυτή ως φυσικό κοινωνικό φαινόμενο, ονομάζοντάς το «κοινωνικό αυτοματισμό», επιδιώκοντας να στρέψει την κοινωνία ενάντια σε απεργούς, καταληψίες, αγρότες, εμφανίζοντάς τους και καταγγέλλοντάς τους ως οπισθοδρομικούς, ως «προνομιακές συντεχνίες» που ζουν εις βάρος του υπόλοιπου κοινωνικού συνόλου (πρόσφατα παραδείγματα τα αγροτικά μπλόκα, οι απεργοί καταληψίες τραπεζοϋπάλληλοι της Ιονικής και οι αδιόριστοι καθηγητές).

Ποιος είναι όμως ο ρόλος των αναρχικών στους κοινωνικούς αγώνες; Γιατί οι αναρχικοί έχουν σταθεί και στέκονται αλληλεγγύη στους

κοινωνικούς αγώνες;

Γιατί πιστεύουμε ότι η αλληλεγγύη, η αλληλοβοήθεια, η αμοιβαιότητα είναι τα ουσιαστικά συστατικά για τη δημιουργία μιας ελεύθερης κοινωνίας. Αντίθετα το Κράτος είναι δημιουργήμα των ταξικών διαχωρισμών, της διαίρεσης και του κοινωνικού ανταγωνισμού, γεγονός που οδηγεί την κοινωνία στην αποσύνθεση, στην απάθεια, στη βία, στους πολέμους και στην καταστροφή.

Το Κράτος στην πραγματικότητα είναι ο πλέον αντικοινωνικός μηχανισμός.

Εμείς οι αναρχικοί δεν κάνουμε τίποτε άλλο παρά να ξεσκεπάζουμε τον καταπιεστικό, τρομοκρατικό και αποσυνθετικό ρόλο του κράτους και όλων των ιεραρχικών και γραφειοκρατικών μηχανισμών, να αναδεικνύουμε την αλληλεγγύη ως την ύψιστη πολιτικοκοινωνική πράξη με όποιον τρόπο κι αν εκφράζεται, όχι σπεκουλάροντας και καθοδηγώντας όπως κάνουν τα πολιτικά κόμματα, αλλά σεβόμενοι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των κοινωνικών αγώνων, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις τυχόν αντιφάσεις και τις ιδιαίτερες συνθήκες τους, και προσπαθώντας να επηρεάσουμε ώστε οι αγώνες να ξεπερνάνε τα θεσμικά πλαίσια τα οποία είναι φραγμός στην αυτοέκφραση και την αυτενέργεια των αγωνιζόμενων ανθρώπων.

Η πραγματική αλληλεγγύη, έτσι όπως εννοείται, δεν έχει καμιά σχέση με την «αλληλεγγύη» των κάθε λογής επαγγελματιών πολιτικών εκφραστών -κυρίως φυσικά της αριστεράς και του αριστερισμού- και που τα κύρια χαρακτηριστικά τους είναι το πολιτικό καπέλωμα, η χειραγωγή και η διαστρέβλωση της πραγματικής ουσίας του κοινωνικού αγώνα.

Η πραγματική αλληλεγγύη δεν συνίσταται στο να μιλάει κάποιος για λογαριασμό άλλων και να έχει με έναν κοινωνικό αγώνα μια χρηστική σχέση, επιζητώντας την πολιτική αυτοεπιβεβαίωση και την απόσπαση κάποιας πολιτικής υπεραξίας που μεταφράζεται στο κινήγι ψήφων ή πόστων εξουσίας, αλλά συνίσταται στην ενεργή συμμετοχή στον αγώνα και από το δικό του μετερίζι και στην ανάδειξη αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών ως προς τον τρόπο λήψης αποφάσεων.

Η αλληλεγγύη για όποιον κι αν εκφράζεται, είτε για απεργούς είτε για καταληψίες, για αγρότες, μαθητές είτε για πολιτικούς κρατούμενους ή απλά για «ποινικούς» φυλακισμένους, είναι μία και αδιαίρετη και επιδρά εξίσου τόσο σ' αυτόν που την εκφράζει όσο και σ' αυτόν που τη δέχεται.

Η ατομική ελευθερία εξαρτάται από την κοινωνική ελευθερία συνολικά. Κάθε κοινωνικός αγώνας, όποια κοινωνική ομάδα κι αν τον διεξάγει, όσο μικρή κι αν είναι κι όπου κι αν διεξάγεται, τους αφορά όλους κι έχει μεγάλη σημασία για όλη την κοινωνία συνολικά, όχι μόνο σε τοπικό ή εθνικό γεωγραφικό επίπεδο αλλά και παγκόσμια, γιατί η ανθρώπινη κοινωνία, ειδικά στην εποχή μας, ζει την επιβολή της οικονομικής ενοποίησης σε κάθε επίπεδο, πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό.

Αγώνες και κοινωνικές εξεγέρσεις που λαμβάνουν χώρα σε άλλα γεωγραφικά μήκη και πλάτη της γης, όπως το αντάρτικο των Ζαπατίστας που μαίνεται στην επαρχία Τσιάπας του Μεξικό από το 1994, το κίνημα των Βραζιλιάνων ακτημόνων αγροτών του Κινήματος των Χωρίς Γη, που καταλαμβάνει γη και τη διαχειρίζεται συλλογικά, συνδέονται άμεσα με τους κοινωνικούς αγώνες και τις συγκρούσεις που διεξάγονται κάτω από τελείως διαφορετικές

συνθήκες στον αναπτυσσόμενο βιομηχανικό κόσμο, στην Ευρώπη και στη Β. Αμερική, όπου γίνονται άγριες απεργίες εργαζομένων, καταλήψεις ανέργων σε γραφεία εργασίας όπως πρόσφατα έγινε στη Γαλλία, μαθητικά κινήματα, συγκρούσεις της άγριας νεολαίας στις γειτονιές και στα κέντρα των μεγαλουπόλεων, όπου οι νεολαίοι ως νεολουδίτες και βάνδαλοι καταστρέφουν και λεηλατούν τα εμπορικά κέντρα, τα καταστήματα, τις τράπεζες, τα προπύργια του καπιταλισμού και της ψεύτικης ευημερίας, όπως άλλοτε έκαναν οι πρώτοι βιομηχανικοί εργάτες στην Αγγλία και στη Γαλλία στα τέλη του 18ου και στις αρχές του 19ου αιώνα, που κατέστρεφαν τα εργοστάσια και τις πρώτες μηχανές.

Όλοι αυτοί οι αγώνες είναι τμήματα του παγκόσμιου κινήματος των απανταχού καταπιεσμένων.

Μπροστά στη διεθνή οργάνωση των αφεντικών και των ισχυρών του κόσμου, που συνασπίζονται μέσα από συμμαχίες και συμφωνίες τύπου Ε.Ε., ΟΑΣΕ, GATT, NAFTA, ΔΝΤ, το μόνο που μπορεί να αντιπαρατεθεί είναι η αλληλεγγύη όλων των κοινωνικών αγώνων και κινήματων, όπου κι αν βρίσκονται.

Νίκος Μαζιώτης

Φυλακές Κορυδαλλού, 27-10-98

**Ο ΝΙΚΟΣ ΜΑΖΙΩΤΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΕΜΑΣ
ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ ;**

*Τρυκάρικα και αυτοκόλλητα που κυκλοφόρησαν
στην Αθήνα το Φθινόπωρο του '98*

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΚΑΤΑΔΙΟΚΕΙ ΤΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΡΑΤΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑΣ ΧΡΥΣΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΗΣ ΤΥΧ GOLD ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ.

ΚΑΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΕΜΠΟΔΙΣΕΙ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΠΡΟΩΘΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΗΝ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ

Το κείμενο που ακολουθεί το έγραψε ο Ν. Μαζιώτης ενόψει της αίτησης για αποφυλάκισή του, που κατατέθηκε στην εισαγγελία Αθηνών στις 8/12/98 και που τελικά απορρίφθηκε από το συμβούλιο πλημμελειοδικών.

Οι πράξεις για τις οποίες διώκομαι είναι πολιτικές και είναι συνέπεια της ολοκληρωτικής εναντίωσής μου στο υπάρχον πολιτικοκοινωνικό και οικονομικό καθεστώς που υφίσταται παγκόσμια με τις διαφορετικές γεωγραφικές και τοπικές παραλλαγές του.

Παίρνοντας ως δεδομένο αυτό, ως επαναστάτης και αναρχικός, είναι αδύνατο να παραμείνω απαθής και αδιάφορος απέναντι σε κοινωνικούς αγώνες οποιασδήποτε μορφής (αγώνες εργαζομένων, ανέργων, νεολαίων, τοπικών κοινωνιών), αγώνες οι οποίοι διαταράσσουν την τάξη του υπάρχοντος κοινωνικού καθεστώτος, το οποίο επιβάλλει τον τρόπο, την υποταγή, την εκμετάλλευση και την καταστροφή.

Κατά συνέπεια, η συμμετοχή και η αλληλεγγύη στους κοινωνικούς αγώνες είναι αναπόσπαστη πρακτική της επαναστατικής μου δραστηριότητας.

Η τοποθέτηση του αυτοσχέδιου μηχανισμού στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης στις 6/12/97, για την οποία πήρα αμέρεια την ευθύνη, ήταν μια πράξη αλληλεγγύης στον δυναμικό αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού κόλπου (Ολυμπιάδα, Βαρβάρα, Άνω Σταυρός, Σταυρός, Ασπροβάλτα), που αντιστέκονται ενάντια στη βία και πραξικοπηματική, με τη βοήθεια των ΜΑΤ και ΕΚΑΜ, εγκατάσταση βιομηχανίας χρυσού από την καναδική πολυεθνική TVX GOLD στον τόπο τους.

Η επιλογή του εν λόγω υπουργείου ως στόχου έγινε για την άμεση σχέση του και τον εγκληματικό του ρόλο στη συγκεκριμένη υπόθεση της εγκατάστασης βιομηχανίας χρυσού στην περιοχή του Στρυμονικού και είχε κυρίως συμβολικό χαρακτήρα.

Σε περίπτωση έκρηξης της βόμβας στο εν λόγω υπουργείο, ουδεμία πιθανότητα υπήρχε, όχι μόνο γιατί δεν είχα σκοπό αλλά ούτε και αντικειμενικά ήταν δυνατό, να πληγούν περιουσίες και το κυριότερο ζωές πολιτών της περιοχής ή περαστικοί, γιατί το χτύπημα δεν ήταν τυφλό, εφόσον υπήρχε σαφής προειδοποίηση εκ μέρους μου για την τοποθέτηση του μηχανισμού τουλάχιστο μισή ώρα πριν, και η προειδοποίηση αυτή καθιστούσε τις αρχές υπεύθυνες και ικανές να αποκλείσουν την περιοχή και να μην υπάρχει έτσι κίνδυνος για ανθρώπους.

Η μόνη συνέπεια σε περίπτωση έκρηξης θα ήταν μικρές υλικές ζημιές στο κτίριο του υπουργείου από την πλευρά που είχε τοπο-

...που βρίσκεται φυλακισμένος από τις 13/1/98 μετά από απόπειρα έκρηξης στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού κόλπου.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ...
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ...

...που αντιστέκονται δυναμικά στη ληστεία για τις κοινωνικές και καταστροφικές για το περιβάλλον της περιοχής επιθετικές πολυεθνικές εταιρείες εξόρυξης χρυσού TVX GOLD σε αγαστή συνεργασία με το κράτος και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Πολυτεχνείο (κτίριο Αρχιτεκτονικής)

Παρασκευή 22/1/99, 6:00 μ.μ.

Σάββατο 23/1/99, 6:00 μ.μ.

• Ο ρόλος του ιδεολογήματος της "ανάπτυξης" για την αναδιάρθρωση της κυριαρχίας και την ισχυροποίηση της.

• Τα συνολικότερα επενδυτικά σχέδια καταστροφής, εκμετάλλευσης και σφαίμαξης περιοχών του βαλκανικού χώρου από την κυριαρχία.

• Ο πολύμορφος κοινωνικός αγώνας ενάντια στην κατασκευή μονάδας επεξεργασίας χρυσού.

• Η βούληση και οι δυνατότητες επικοινωνίας απόψεων και πρακτικών των αγωνιζόμενων ανθρώπων ενάντια στους επιβαλλόμενους από το κράτος διαχωρισμούς.

• Η αιχμαλωσία του αναρχικού Νίκου Μαζιώτη και η ανάδειξη της πολυμορφίας του κοινωνικού αγώνα.

• Η κοινωνική αλληλεγγύη ενάντια στην αιχμαλωσία αγωνιστών στην κατεύθυνση της άρνησης του κοινωνικού πολέμου.

Προβολή βίντεο.

ΑΝΑΡΧΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΤΟΜΑ

θετηθεί ο μηχανισμός, λόγω της μικρής ποσότητας της εκρηκτικής ύλης που ήταν μόνο 1/2 κιλό αμμωνίτιδας.

Έχοντας βαθιά την πεποίθηση ότι το Κράτος είναι η ενσάρκωση του οργανωμένου Τρόμου και της Βίας που εξασκεί πάνω στην κοινωνία συνολικά, θεωρώντας ότι η ίδια η ύπαρξή του αποτελεί έγκλημα σε παγκόσμια κλίμακα κατά των λαών, της ανθρωπότητας και της περιβαλλοντικής ισορροπίας του πλανήτη, είναι δεδομένο ότι ενάντια σε μια τέτοια εχθρική δύναμη, αντιπαράτασσω την επαναστατική απελευθερωτική αντίσταση ως φυσικό ανθρώπινο δικαίωμα, στη λογική της οποίας εντάσσεται η τοποθέτηση του μηχανισμού στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης, καθώς και η κατοχή των όπλων και της αμμωνίτιδας, τα οποία βρέθηκαν στο σπίτι μου και τα οποία ήταν αποκλειστικά δικά μου.

Επειδή λοιπόν στην πραγματικότητα και όσον αφορά την συγκεκριμένη υπόθεση, εγκληματίες είναι η TVX, το ελληνικό κράτος και οι συναρμόδιες υπηρεσίες του, το υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης και το ΙΓΜΕ, τα οποία παραβιάζουν το δικαίωμα του αυτοκαθορισμού, του αυτοελέγχου και της αυτοδιαχείρισης των κατοίκων των χωριών του Στρυμονικού όσον αφορά τη ζωή και τον τόπο τους,

επειδή εγκληματίες είναι στην πραγματικότητα οι άνδρες των ΜΑΤ και ΕΚΑΜ, που βιαιοπραγήσαν εναντίον των κατοίκων της περιοχής στις 17/10/96 και στις 9/11/97,

επειδή οι πράξεις μου απορρέουν από τα ευγενέστερα πολιτικά κίνητρα και ιδανικά, αυτά της κοινωνικής επανάστασης και της ανατροπής του Κράτους και του υπάρχοντος κεφαλαιοκρατικού καθεστώτος,

δεδομένου ότι το βαρύ κατηγορητήριο είναι διάτρητο όσον αφορά τον κίνδυνο για πράγματα και ζωές που θα προέκυπτε από την απόπειρα έκρηξης, καθώς και τη διάθεση σε άτομα και ομάδες των όπλων και της ποσότητας αμμωνίτιδας που βρέθηκαν σπίτι μου,

θεωρώ ότι η παράταση της προσωρινής κράτησής μου στις φυλακές είναι έγκλημα, αφ' ενός διότι δεν είμαι εγκληματίας αλλά

και η ίδια η ύπαρξη των φυλακών δεν έχει αντικειμενικά καμιά σχέση με την έννοια του «σωφρονισμού» αλλά είναι βασανισμός, μια βιομηχανία παραγωγής εγκλήματος, και αφετέρου δεν είμαι επικίνδυνος για την κοινωνία και τους πολίτες, ούτε ύποπτος φυγής είμαι και σκοπό έχω να παρουσιαστώ στο δικαστήριο, ώστε να εκθέσω εκτενέστερα και αναλυτικότερα τα κίνητρα των πράξεων για τις οποίες διώκομαι.

Δεν είμαι επικίνδυνος γιατί κατείχα τρία πιστόλια και δέκα κιλά δυναμίτη, ούτε γιατί τοποθέτησα έναν εκρηκτικό μηχανισμό που δεν εξερράγη.

Αν είναι κανείς επικίνδυνος για την κοινωνία και τους πολίτες, αν υπάρχουν πραγματικοί τρομοκράτες, αυτοί είναι οι κατασταλτικές ένοπλες δυνάμεις του κράτους, η αστυνομία, οι διάφορες μονάδες των ΜΑΤ, ΥΜΕΤ, Ειδικές Δυνάμεις, ΕΚΑΜ, οι πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών, με ολόκληρο το οπλοστάσιο που διαθέτουν και που σκοπό έχουν να καταστέλλουν απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις.

Και αυτό αποδεικνύεται από το ότι κανείς αστυνομικός δεν έχει πληρώσει για πλήθος δολοφονίες ή ξυλοδαρμούς πολιτών, διαδηλωτών, απεργών, νεολαίων, λαθρομεταναστών, δραπετών, κρατουμένων, όπως αναφέρω για παράδειγμα στη δήλωση ανάληψης ευθύνης που δημοσιεύτηκε στην «Ελευθεροτυπία» στις 14/2/98.

Αν είμαι για κάτι πραγματικά επικίνδυνος, είναι για το ότι είμαι αναρχικός επαναστάτης και για το ότι η τοποθέτηση του εκρηκτικού μηχανισμού στο υπουργείο Ανάπτυξης ήταν μια πράξη κοινωνικής αλληλεγγύης, δεδομένου ότι το Κράτος και οι κυρίαρχοι επιδιώκουν και υποδαυλίζουν την κοινωνική απάθεια και το διαχωρισμό, με στόχο τη διαιώνιση του καθεστώτος εκμετάλλευσης.

Στην περίπτωση της παραδοχής αυτής ως στοιχείο της συνέχισης της προσωπικής μου κράτησης, ομολογούνται ουσιαστικά τα χαρακτηριστικά της πολιτικής μου δίωξης.

Ν. Μαζιώτης, Δευτέρα 7/12/1998, Κορυδαλλός,

Από τη συγκέντρωση αλληλεγγύης
στο πνευματικό κέντρο της Αθήνας
στις 25 Φλεβάρη '99

Άμεση απελευθέρωση του αναρχικού ΒΑΣΙΛΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ

Είναι φυλακισμένος από τις 15 Γενάρη '99 για τη συμμετοχή του στις μαθητικές κινητοποιήσεις ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και διανύει την

38^η ημέρα απεργίας πείνας

(ΑΠΟ ΤΙΣ 19 ΓΕΝΑΡΗ '99)

Λευτεριά στον αναρχικό ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟ

Είναι φυλακισμένος από τις 18 Νοέμβρη '98 για τη συμμετοχή του στα γεγονότα του Ιούνη '98, που είχαν αφετηρία τις κινητοποιήσεις των αδιόριστων ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και την κρατική τρομοκρατία

Λευτεριά στον αναρχικό ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

Είναι φυλακισμένος από τις 13 Γενάρη '98 για την έμπρακτη αλληλεγγύη του στους κατοίκους του Στρυμονικού που αγωνίζονται ενάντια στην εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού από την πολυεθνική TVX GOLD

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

στους συντροφους που κρατούνται όμηροι για την αλληλεγγύη δράση τους στους κοινωνικούς αγώνες που ξεσπασαν ενάντια στην επιβολή των αναδιάρθρωτικών / εκσυγχρονιστικών σχεδίων του κράτους και του κεφαλαίου

**ΚΑΜΙΑ ΣΥΛΛΗΨΗ ΚΑΙ ΚΑΜΙΑ ΦΥΛΑΚΙΣΗ
ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΑΧΑΙΤΙΣΕΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΡΗΞΕΙΣ**

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ [ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ] - ΠΕΜΠΤΗ 25 ΦΛΕΒΑΡΗ '99 - 4:30 μ.μ.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΤΟΜΩΝ

Αφίσα της συνέλευσης για τη συγκέντρωση στο πνευματικό κέντρο, και στο σπασδόφυλλο μια σφίσα, από το Φλεβάρη του '99.

Αυτό το φυλλάδιο αλληλεγγύης και πληροφόρησης εκδόθηκε από μια πρωτοβουλία συντρόφων στην Αθήνα, το Μάρτη του 1999, ενόψει της δίκης του Νίκου Μαζιώτη. Τυπώθηκε σε 2.500 αντίτυπα και διακινείται χωρίς αντίτιμο.

**ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ
Τ Ρ Ο Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Σ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ
ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ**